

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക.

പുസ്തകം ൧൬ | ൧൯൦൦ കന്നി | ലക്കം ൯

ഒരു സംവത്സരം മുൻ കാണാം മലങ്കര ഇടവക പത്രിക

രണ്ടു ക്രിസ്തീയ സഹോദരന്മാർ ഒരു വഴിയെ യാത്ര പോകുന്ന സമയം അവർ ഇരുവരും കൂടി ഒരു വീട്ടിൽ വരികയും, അവർ ആ ഭവനത്തിൽ രാത്രി താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. ജവർ രണ്ടുപേരും വലിയ മഹാത്മാരായിരുന്നു; തന്നി മിത്തം അവർ രാത്രി താമസിച്ച ഭവനത്തിൽ വെച്ചു ഒരു ചെറുതായ സംഭാഷണം നടത്തേണ്ടിവന്നു. ഇവരുടെ സംഭാഷണം ജംഗ്ലിക്കിലായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനെ പരോപകാരാർത്ഥം മലയാളത്തിൽ ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്നു വെച്ചു ഞാൻ അതിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. ജവരുടെ പേരിനെ ഞാൻ ഡെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്നോടു വായനക്കാർ പരിഭവിക്കരുതെന്നു ഞാൻ സവിനയം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഏ—സാരോ! ജപ്പോപ്പല്ലേ എന്നിങ്ങനെ മനസ്സിലായതു. നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഞാൻ ഇപ്പോഴും അറികയില്ലായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കു “നന്മ നീറഞ്ഞ മറിയം” ആദിയായ പ്രാർത്ഥനകൾ കഴിയാറായില്ലേ?

ബി—അതെന്താണ് അങ്ങിനെ പറയുന്നത്? അറിവു വർദ്ധിക്കുന്നോ? ശരിയായിട്ടുള്ളതിനേയും, ദൈവത്തേയും, മാതാപിതാക്കളോടും മറ്റും മറക്കണമെന്നുണ്ടോ? ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വല്ല അബദ്ധമുണ്ടുണ്ടോ?

ഏ—അതു തെറ്റാണു; ദൈവത്തെപ്പറ്റിയൊരു വേറെ ആരേയും വന്ദിക്കരുതെന്നുള്ള ദൈവകല്പനയേ തന്നിമിത്തം നിങ്ങൾ ലംഘിക്കരുതെ ചെയ്യുന്നത്.

ബി—അപ്രകാരമാണെങ്കിൽ വിശ്വാസികളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം ചെയ്തതു തെറ്റാണല്ലോ. എന്തെന്നാൽ രാൻ മൂന്നു ദൈവഭൂതന്മാരെ കണ്ടപ്പോൾ ക്രൂരവാതകൽ നിന്നു അവരെ എതിരേല്പാൻ ഓടിപ്പോന്നു നിലംവരെയും കുറിഞ്ഞു പറഞ്ഞു (ആദ്യം: ൧൧; ൧-൨). അപ്രകാരംതന്നെ ലോത്തും “രണ്ടു ദൈവഭൂതന്മാരെ കണ്ടിട്ടു” (ആദ്യം: ൧൯; ൧). യോശുവായും നിലത്തു വീണു ഒരു വനെ വന്ദിച്ചതായി പറയുന്നു. (യോശു: ൫; ൧൪, ൧൫). ഈ ശുദ്ധിമാന്മാരെല്ലാം തങ്ങളുടെ ഈ ദൃശ്യങ്ങളായ പ്രവൃത്തികൾ മൂലം ദൈവകല്പനയേ ലംഘിച്ചു എന്നാണോ പറയാൻ ഭാവം. ദൈവത്തെപ്പറ്റിയൊരു വേറെ ആരേയും വന്ദിക്കാൻ പാടില്ലെങ്കിൽ ജവർ ഇപ്രകാരം ചെയ്തതു എന്തുകൊണ്ടാണു? ഇതിനും പുറമെ നാം നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കളോടു ബഹുമാനിക്കുന്നു, സാദും അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നില്ലേ?

ഏ—ഓ ഹോ! ഞാൻ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു, അതൊരു ദൈവകല്പനയും ആകുന്നു.

ബി—മാതാപിതാക്കളോടു ബഹുമാനിക്കാമെന്നു പറയുന്നപക്ഷം പരിശുദ്ധന്മാരെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ തെറ്റൊന്നാണു? അവരെ ദൈവമെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് അബദ്ധമാകുന്നു. ഞാൻ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നില്ല.

ഏ—ഏതു പ്രകാരമായാലും പരിശുദ്ധന്മാരെ ബഹുമാനിക്കുന്നത് തെറ്റാകുന്നു. അവർക്കു വല്ല ശക്തിയുമുണ്ടോ?

ബി—പരിശുദ്ധന്മാരെന്നു നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു ദിവ്യശക്തിയുണ്ടു ഞങ്ങൾ പരിശുദ്ധന്മാരോടു അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ അവരെ ദൈവത്തിന്റെ ഉത്തമരും വിശ്വസനീയരായ ഭൂതന്മാരായി വിചാരിക്കുന്നു. ഇതിനും പുറമെ

മെ അവർ ദൈവത്തോടു വളരെ ഭക്തിയും ബഹുമാനവും ഉള്ളവരാകുന്നു. അവർ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തിനു കൂട്ടവകാശികളും ആകുന്നു. ലോകപ്രകാരം നോക്കുന്നു എങ്കിൽ ഏതു പിതാവിനാണു തന്റെ സ്വസ്വത്തു കൾക്കും അവകാശിയായിരിക്കുന്ന പുത്രനെ അന്യയാളുകൾ ബഹുമാനിക്കുന്നത് കാണാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്തതു.

ഏ—എന്നാൽ പരിശുദ്ധന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചുള്ള ബഹുമാനം വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെ പഠിപ്പിച്ചുള്ള ബഹുമാനം കുറഞ്ഞു പോകുന്നില്ലയോ? എന്തെന്നാൽ “നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ പൂണ്ണമായി ബഹുമാനിപ്പിൻ” എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ബി—അതേ എല്ലാ മഹത്തരമായ ബഹുമാനവും വന്ദനവും കർത്താവിന്നു കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഞാൻ അപ്രകാരമേ ചെയ്യുന്നുള്ളതാണു്.

ഏ...നിങ്ങളുടെ സഭയിലും അങ്ങിനെതന്നെയാണോ?

ബി—അതെ, അപ്രകാരംതന്നെ.

ഇത്രയും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരന്യൻ അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിടത്തേക്കു യെശുവായ ചെന്നു കയറി.

ബി—ഞാൻ ഒരു ഉദാഹരണത്താൽ നിങ്ങളെ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാം കേൾക്കൂ.

(പുതിയ ആളോടു) നിങ്ങൾ വിചിത്രമായ ഒരു പടം വരച്ചു നിങ്ങളുടെ പീടികയിൽ എല്ലാവരും കാണത്തക്ക ഒരു സമചതു വച്ചിരിക്കുന്നു. അനേകം ആളുകൾ അതിലെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഈ പടത്തെ കണ്ടിട്ടു വളരെ സ്തുതിക്കുന്നു. ഇതു നിങ്ങൾ കേൾക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കു കോപമുണ്ടാകുമോ? “ഇവർ എന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതിനു പകരം എന്തിനാണു ഈ പടത്തെ സ്തുതിക്കുന്നത്” എന്നു തോന്നുമോ? ഇത്രയും ബഹുമാനം നഷ്ടമായിപ്പോയി എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുമോ?

അന്യൻ. ഒരിക്കലുമില്ല. അങ്ങനെ വിചാരിക്കാൻ പാടുള്ളതു മല്ലാ; നേരെ മറിച്ച് എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ടാകും. എന്തെന്നാൽ എന്റെ പടത്തെ സ്തുതിക്കുന്നിടത്തും എന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു, അന്യനാൽ എന്റെ പടത്തിനു അധികം പിരിവുമുണ്ടാകുന്നു.

ബി—(ഏതോട) എന്നാ നിങ്ങൾ ഇദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു കേട്ടില്ലേ? ഇതു പോലെതന്നെയാണു പരിശുദ്ധന്മാരും. അവരും ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമകളാകുന്നു. ദൈവമാകുന്നു അവരേയും സൃഷ്ടിച്ചതു. ഈ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാകുന്നു അവരെ പോകത്തോടും ജവത്തോടും യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പഠിപ്പിച്ചതു. ഈ പുത്രൻതന്നെയാകുന്നു ഇവരെ തന്റെ ശരീരരക്തംകൊണ്ടും പരിശുദ്ധാത്മാവുകൾ കൊണ്ടും ബലപ്പെടുത്തിയതു. ഈ പുത്രന്റെ കരുണയാൽ ഇവർ പരിശുദ്ധന്മാരായി. ഞങ്ങൾ പരിശുദ്ധന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്ന ബഹുമാനം അവരുടെ ദൈവത്തിനുള്ളതല്ലെന്ന് തിരിച്ചു ചെല്ലുന്നു. എന്തെന്നാൽ ദൈവത്തിൽ നിന്നാകുന്നു അവർക്കു കൃപ ലഭിച്ചതു. ദൈവത്തിൽ നിന്നു ലഭ്യമായിട്ടുള്ള നന്മകളെയും അവരുടെ ഭക്തിയും വിശ്വാസവും ആണു അവരെ ബഹുമാനത്തിനു അർഹന്മാരാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളതു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ “ബഹുമാനിക്കേണ്ടവരെ ബഹുമാനിപ്പിൻ” (റോമ ൧൩- ൭) എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ദീപ്തദർശിയായ ശമുവേലിനേക്കൊണ്ടു ഇപ്രകാരം പറയിച്ചിരിക്കുന്നു. “എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നവരെ ഞാൻ ബഹുമാനിക്കും” (൧ശമു: ൨, ൩൦).

ഏ—കൊള്ളാം എന്നാൽ പിന്നെയെന്താണു നട്ടപ്പകൾ ൧൪-ാം അദ്ധ്യായം ൭- മുതൽ ൧൭- വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

ബി—ഈ ഭാഗം വളരെ പ്രയാസമായി തോന്നുന്നുവോ? കൊള്ളാം നമുക്കു അതിനെ ശോധന ചെയ്യാമല്ലോ; നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വേദപുസ്തകമുണ്ടെങ്കിൽ എടുത്തു വായിക്കണം.

ഏ—(വേദപുസ്തകമെടുത്തു മേല്പറഞ്ഞ ഭാഗം വായിക്കുന്നു. ൧൭-ാം വാക്യം വരെ വായിച്ചപ്പോൾ)

ബി—വളരെ നല്ലതു നിറുത്തണം. ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ബഹുമാനം ഏതാണു? ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതോ, പരിശുദ്ധന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചുള്ളതോ?

എ—വല്ല സംശയവുമുണ്ടോ പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ളതു.

ബി—നല്ലതുപോലെ ആലോചിച്ചുവേണം ഉത്തരം പറയാൻ. കണ്ണുതുറന്നു നോക്കണം.

എ—ഞാൻ നല്ലതുപോലെ ആലോചിച്ചതിന്റെ ശേഷമാണു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു.

ബി—നല്ലതുപോലെ ആലോചിച്ചില്ലാ അപ്രകാരമായിരുന്നു ഏകിൽ ജ്ഞാനെ യുള്ള ഉത്തരം പറയുകയായിരുന്നു. വായിച്ച ഭാഗത്തിൽ ലൂസ്രായിൽ ഉള്ളവർ “ദൈവന്മാർ മനുഷ്യരോടു സാദൃശ്യമുള്ളവരായി നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇറങ്ങി വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ലൂകോനിയ ഭാഷയിൽ രണ്ടുകെ ശബ്ദമുയർത്തി പറഞ്ഞു” എന്നു കാണുന്നില്ലയോ?

എ—(പുസ്തകത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിട്ടു) അതെ, അപ്രകാരം കാണുന്നു.

ബി—അതുകൊണ്ടാകുന്നു പൌലും മെനോനും ജനങ്ങളെ വിരോധിച്ചു തു. എന്നെന്നാൽ ദൈവമെന്നവയ്ക്കു അവരെ വന്ദിക്കുന്നതും അവർക്കു ബലി കഴിക്കുന്നതും ഒരൊരാകുന്നു എന്നു അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ നാം വായിച്ച ഭാഗത്തിൽ കാണുന്ന വിധത്തിലുള്ള വന്ദനവും, ബലിയും ദൈവത്തിനു കഴിക്കേണ്ടവയാണു.

എ—അതു നിങ്ങൾ പറയുന്നപ്രകാരംതന്നെ ജരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ നമുക്കു ൧൦-ാം അദ്ധ്യായം ൨൫-ാം വാക്യത്തിൽ കാണുന്നതു എന്താകുന്നു?

ബി—ആ ഭാഗം മനസ്സിലാക്കാൻ അശേഷം പ്രയാസമില്ലാ. വളരെ വിശദമായിരിക്കുന്നു. ആ ഭാഗത്തിൽ കൊത്തേലിയോസിനും, പത്രോസിനും ഉണ്ടായ ദർശനത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തന്റെ കവുബത്തോടുകൂടി ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ട കൊത്തേലിയോസിനോടു “ഇപ്പോൾതന്നെ രോപ്പായിലേക്കു ആളുകളെ അയച്ചു പത്രോസെന്നു മറ്റൊരാളെ ശീമോനെ വരുത്തുക, നീ ചെല്ലേണ്ടതു അവൻ നിന്നോടു പറയും” എന്നു ഒരു ദൈവദൂതൻ വന്നു പറഞ്ഞു. അതേസമയംതന്നെ പത്രോസിനും ദൈവത്തിൽ നിന്നു ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടു കൊത്തേലിയോസിന്റെ ദൂതൻ വന്നപ്പോൾ അവരോടുകൂടെ കൈസറിയായിലേക്കു പോകുന്നതിനു പത്രോസിനു യാതൊരു പ്രയാസവുമുണ്ടായില്ലാ. “പത്രോസു അകത്തു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ കൊത്തേലിയോസു അവനെ എതിരേറ്റു അവന്റെ പാദത്തിങ്കൽ വീണു. എന്നാൽ പത്രോസു അവനെ ഏഴുനേലിച്ചു, ഏഴുനേലിക്കു ഞാനും ഒരു മനുഷ്യൻ തന്നെയാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു” അപ്രകാരമാകുന്നു നാം മേൽപറഞ്ഞ ഭാഗത്തിൽ വായിക്കുന്നതു. എന്നാൽ പത്രോസു അപ്രകാരം ചെയ്തതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്നാണു നാം അറിയേണ്ടതു പത്രോസു കൊത്തേലിയോസിനെ തട്ടുകനിമിത്തം തന്റെ രാഷ്ട്രമയെ തെളിയിക്കുന്നു. അല്ലാതെ യാതൊന്നുമല്ല. നിങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം, കൊത്തേലിയോസു പത്രോസിനെ ഒരു ദൈവമാക്കി വന്ദിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിച്ചില്ല.

എ...(കരുന്നേരത്തേക്കു മെനോ അപലംബിച്ചതിന്റെ ശേഷം) പരിശുദ്ധന്മാരെ ബഹുമാനിക്കണമെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ നല്ലതുപോലെ ആലോചിച്ചു. അതു അശേഷം കാരണരഹിതമല്ലെന്നും ശരിയാണെന്നും ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ പരിശുദ്ധന്മാരോടു രൂപീകരിച്ച, എന്തെന്നാൽ അതിനു വേദസാക്ഷികൾ ഇല്ലെന്നു ഞാൻ വളരെ ഉറപ്പായി പറയുന്നു.

ബി—വേദപുസ്തകത്തിലേക്കും ഇല്ലയോ? അപ്രകാരം പറയരുതേ. അപ്രകാരം പറയുന്നു ഏകിൽ നിങ്ങൾ വേദപുസ്തകം വായിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഏറ്റവും വ്യസനത്തോടുകൂടെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വേദമേക്കിൽ വേദത്തിൽ നിന്നും അനേകം ഭാഗങ്ങളെ ഞാൻ കാണിച്ചിരുന്നു.

എ—ദയ ചെയ്യു അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ കേൾക്കും.

ബി—വി: പൌലസു തന്റെ മികവേറേ അഭിപ്രായങ്ങളിലും തന്നിരിക്കുമ്പോൾ രൂപീകരിക്കണമെന്നു വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. “എന്നാൽ നവോദാരന്മാരെ നിങ്ങൾ ഏനിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തോടു രൂപീകരണത്തിൽ ഏന്നോടുകൂടി പോരട്ടെല്ലെന്നു ഞാൻ നമ്മുടെ കർത്താവിന്നു യേശുക്രിസ്തു നിമിത്തം ആത്മാവിൽ ന്യായത്തിലും നിങ്ങളോടുകൂടെ കേൾക്കുന്നു”. (രോമ: ൮൫, ൩൦). ഏവേ

സ്വകാർക്കുതീയ ഭവനത്തിലും “എറിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിൻ” എന്നു കാണുന്നു. (എഫേ: ൫. ൧൮; ൧൪) ഇതുപോലെതന്നെ പുതിയനിയമത്തിൽ അനേകഭാഗങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ടു. എന്നാൽ പഴയനിയമത്തിൽ ഇല്ലായോ എന്നു നിങ്ങൾ മോദിച്ചാൽ അതിലും പല ഭാഗങ്ങളിലും ഉണ്ടു. ൧൮൫: ൭, ൯. യോബ: ൪൨. ൮. ഈ ഭാഗങ്ങളെ നോക്കുക.

എ—യോ! മതി എന്തിനേറെ പറയുന്നു. നിങ്ങൾ കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു പലരെ വിശദമായി തെളിയിക്കുന്നു. ഞാൻ അതിനെ വിസമ്മതിക്കുന്നതുമില്ല. തമ്മിൽ തമ്മിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ദൈവത്തിനു ജഷ്ടവുമാകുന്നു. എന്നാൽ പരിശുദ്ധന്മാരോടു പ്രാർത്ഥിക്കത്തക്കതാണെന്നു പറയുന്നതു. എന്നെന്നാൽ അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലും നാം ഭൂമിയിലും ആകുന്നു. ബി—അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലാകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നു എങ്കിൽ വളരെ നന്ദായി.

എ—എന്തുകൊണ്ടാണു നന്നായതു?

ബി—അന്യായത്തിലും അക്രമത്തിലും ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുടെ പ്രാർത്ഥനകളെ ദൈവം കേൾക്കുമെങ്കിൽ സകല മാലിന്യത്തിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനയെ ദൈവം കേൾക്കയില്ലയോ. അവർ ദൈവത്തിന്റെ ഉത്തമ സ്നേഹിതന്മാരുല്ലയോ. ദൈവം അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ലയോ. ജനങ്ങൾ മോശയോടും, ശമുവേലിനോടും, മററുള്ളവരോടും തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചതു പാപമായി വരുമോ?

എ—എന്നാൽ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന ഈ ന്യായവും ശരിയല്ല. എന്നെന്നാൽ നിങ്ങൾ എടുത്തുകാണിച്ച പരിശുദ്ധന്മാർ അവരുടെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ അറിയാമായിരുന്നു. ഏതുപ്രകാരമാണു സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള പരിശുദ്ധന്മാർ ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്ന സംഗതികളെ അറിയുന്നതു. ഇതിനുവേദത്തിൽ യാതൊരു സാക്ഷിയുമില്ല.

ബി—ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്ന സംഗതികളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള പരിശുദ്ധന്മാർ അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, ലൂക്കോ: ൧൫. ൧൦-ാം വാക്യം നമ്മെ എന്തു പഠിപ്പിക്കുന്നു. “ഇപ്രകാരംതന്നെ അന്യോപപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിയെക്കുറിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ ദൂതന്മാരുടെ മുമ്പാകെ സന്തോഷമുണ്ടു.”

എ—എന്നാൽ എന്റെ സ്നേഹിതാ! നിങ്ങൾ ജപ്പോൾ കാണിച്ച ഭാഗം ദൈവദൂതന്മാരെ സംബന്ധിക്കുന്നതാകുന്നു. പിന്നെയൊ നാം സംസാരിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധന്മാരെപ്പറ്റിയാണു.

ബി—അന്മാ! ഞാൻ പറഞ്ഞതുതെറ്റിപ്പോയി, അല്ലേ? പരിശുദ്ധന്മാർ ദൈവദൂതന്മാരെപ്പോലെയാല്ലാ. അവർക്കൊരുശക്തിയുമില്ല എന്നാണൊ ഭാമം.

എ—അതെ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു അശേഷം തെറ്റിപ്പോയി.

ബി—അല്ല. ക്ഷമിക്കണേ. ഞാൻ പറഞ്ഞതു തെറ്റാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്ന വേദപുസ്തകവും തെറ്റാണെന്നു വരണം.

എ—നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു തെറ്റാണെന്നു വന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഈ വേദപുസ്തകം (കുയിലിരിക്കുന്ന പുസ്തകത്തെത്തൊട്ടു കാണിച്ചുകൊണ്ടു) തെറ്റല്ലാ.

ബി—അപ്രകാരം ഉറപ്പായി സമ്മതിക്കുന്നുവോ?

എ—ഞാൻ ആണയിട്ടു സമ്മതിക്കുന്നു.

ബി—സമ്മതിച്ചാൽ മതി. ആണയും മററും ഇടങ്ങാ. നിങ്ങളുടെ കുയിലിരിക്കുന്ന വേദപുസ്തകം തുറന്നു മത്തായി ൨൨. ൩൦ വായിക്കണം.

എ—(വായിക്കുന്നു.) “എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഉയർപ്പിൽ വിവാഹം ചെയ്ത മാരില്ലാ. വിവാഹമായി കൊടുക്കപ്പെട്ടുമാരില്ലാ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ദൂതന്മാരെപ്പോലെയാകുന്നതു”

ബി—ഒടുവിലത്തെ ഭാഗം നല്ലതുപോലെ നോക്കി മനസ്സിലാക്കണം. ഇതുകൊണ്ടും തൃപ്തിയായില്ലെങ്കിൽ ലൂക്കോസു ൨൦, ൩൬. ക്രൂടെ വായിക്കണം.

എ—(വായിക്കുന്നു.) “അവർക്കു ഇനിയും മരിപ്പാൻ കഴിയുകയുമില്ലാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ദൈവദൂതന്മാരെപ്പോലെയാകുന്നു. അവർ ഉയർപ്പിന്റെ മകളാകുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ മകളാകുന്നു”.

ബി—ഇനിയും വേറെ തെളിവുകൾ വാറാളും തരാം. ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാർ ഈ ലോകത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ എന്തൊ പ്രത്യേക കൃപാഭവലിച്ച് കൊണ്ടു ലോകത്തിൽ വളരെ ദൂരെ നടക്കുന്ന സംഗതികളെ അറിയുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഭൂതനായിരുന്ന ഏലീശാ, തന്റെ ഭൂതനായ ഗേഹാസി നയമാൻ എന്ന കുഴപ്പരോഗിയുടെ പകൽനിന്നു വെള്ളി വാങ്ങിത്തും കള്ളം പറഞ്ഞതും അറിഞ്ഞു എന്നു ൨ രാജാ. ൫-ാം അദ്ധ്യായം വായിച്ചാൽ കാണാം. ഇനിയും ൬-ാം അദ്ധ്യായം വായിക്കുന്നു എങ്കിൽ സുറിയായിലെ രാജാവിന്റെ ശയനഗൃഹത്തിൽ സംസാരിച്ചു വചനങ്ങളെ ഇസ്രായേലിൽ ഇരുന്ന ഏലീശാ അറിഞ്ഞു എന്നും അവിടെനിന്നു പഠികാം. അനന്നിയാസിന്റെയും, സഫിറായുടെയും കള്ളം ശു: പത്രോസ് അറിഞ്ഞു എന്നും വേദത്തിൽ കാണുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന പരിശുദ്ധന്മാർ ലോകത്തിൽ ഉള്ള പരിശുദ്ധന്മാരെക്കാൾ ശക്തി കിടഞ്ഞവരാണെന്നു നിങ്ങൾ ഇനിയും ഉറപ്പിക്കുവോ? ചെയ്യുന്നുവോ? ഇതുകൊണ്ടൊന്നും നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തിയായില്ലെങ്കിൽ വെളിപാട് ൫-ാം അദ്ധ്യായം ൧-ാം വാക്യം കൂടി വായിക്കണം.

എ—(വായിക്കുന്നു.) “അവൻ ആ പുസ്തകത്തെ വാങ്ങിയപ്പോൾ നാലു ജീവജന്തുക്കളും, ഇരുപത്തിനാലു മൂപ്പന്മാരും അവനവന്റെ വീണുകളെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനകളായ ധൂപവസ്തുക്കൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ പൊൻകലശങ്ങളെയും പിടിച്ചുകൊണ്ടു കുഞ്ഞാടിന്റെ മുമ്പാകെ വീണു”.

ബി—പരിശുദ്ധന്മാർ ലോകത്തിൽ നടക്കുന്ന യാതൊന്നും അറിയാതിരിക്കുകയും അവർ നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ വെളിപാടിൽ ഇപ്പോൾ വായിച്ച “പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ” എന്നതിന്നു എന്തർത്ഥമാണുള്ളതു. അതുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള മാലാക്യന്മാരും പരിശുദ്ധന്മാരും താഴെ ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്ന സംഗതികളെ അറിയുന്നു എന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. പെരേഴുസു തന്നെപ്പററിയും തന്റെ കൂട്ടപ്പോസുമാലന്മാരെപ്പററിയും താഴെ വരുന്നപ്രകാരം പറയുന്നു. “ലോകത്തിനും ദൈവദൂതന്മാർക്കും മനുഷ്യർക്കും തങ്ങൾ ഒരു വിനോദകാഴ്ചയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു” (൧. കോറി. ൪-൪൯).

എ—നിങ്ങൾ പറയുന്നതു വളരെ നല്ലതുതന്നെ. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള പരിശുദ്ധന്മാർ നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളെ അറിയുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ അവർ നമ്മെ സഹായിക്കാൻ വരുവാൻ തയ്യാറാണോ? ഇതു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ലോകത്തിൽ പാവപ്പെട്ടവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ അറിയാവുന്ന അനേക ധനികന്മാരുണ്ടു. എന്നാൽ ഈ അറിവുകൊണ്ടു എല്ലാപ്പോഴും ഫലമുണ്ടാക്കുന്നില്ല. എനിക്കു ഒരു ഉയർന്ന സകാർ പണി കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നു രാജാവിനറിയുമെന്നിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ ഈ അറിവുകൊണ്ടു എനിക്കു പണി കിട്ടുമെന്നുണ്ടോ.

ബി—നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശമെന്നും അത്ര ശരിയല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു മനുഷ്യൻ നമ്മുടെ സഹായത്തിന്നു വരണമെന്നവരികിൽ മൂന്നു സംഗതികൾ ആവശ്യമാണു. ൧-ാമതു നമ്മുടെ ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു. ൨-ാമതു നമ്മെ സഹായിക്കാൻ ഒരു മനസ്സു. ൩-ാമതു സഹായിപ്പാൻ ശക്തി. ഈ മൂന്നു ഗുണങ്ങളുടെയും പൂർത്തി ഒരു മനുഷ്യനിൽ കാണാൻ പ്രയാസമാണു. എന്നാൽ പരിശുദ്ധന്മാരിൽ ഈ മൂന്നു ഗുണവും കാണാം. മേൽ വിവരിച്ച ഭാഗങ്ങൾകൊണ്ടു ഇവരിൽ ഒന്നാമതായും മൂന്നാമതായും പറഞ്ഞ ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു തെളിഞ്ഞു ചൊ. ഇനി രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ ഗുണം അവരിൽ കാണുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയൊന്നു സംശയം അല്ലേ? നമ്മെ സഹായിപ്പാനുള്ള മനസ്സു അവർക്കുണ്ടോ എന്നു നോക്കാം. (൧. കോറി. ൧൨, ൧൧) “സ്നേഹം ഒരുനാളും ക്ഷയിക്കുന്നില്ല. ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന നാളുകളിൽ പരിശുദ്ധന്മാർ ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു. പിന്നീടു അവർ ലോകവാസം വെടിഞ്ഞു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹവും ദൈവത്തിന്നു അവരോടുള്ള സ്നേഹവും വളരെ അധികമായിത്തീരുവാനു ന്യായമുള്ളു. അതുനിമിത്തം ലോകത്തിൽ അരിഷ്ടതയിലും ഉപദ്രവത്തിലും കിടക്കുന്ന അവരുടെ സഹോദരന്മാരായ നമ്മെ അവർ കാണുമ്പോൾ അവർക്കു ഏറ്റവും പ്രസന്നം തോന്നീട്ടു കഷ്ടതയിൽനിന്നും ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നും പ്രയാസത്തിൽനിന്നും നമ്മെ വിടുവിക്കുവാനു മെന്നു തങ്ങളുടെ ഉത്തമ സ്നേഹിതനായ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കാ

തിരിക്കുമോ? ആ ധനവാൻ നരകവേദനയിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു ഭൂമിയിലുള്ള തന്റെ അഞ്ചു സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള പരിശുദ്ധന്മാർ നമുക്കുവേണ്ടി ഏതായാലും അപേക്ഷിക്കും. (ലൂക്കോ. ൧൩. ൨൭) രക്തസാക്ഷികളുടെ ആത്മാക്കൾ അവരെ ഉപദ്രവിച്ചവരുടെ ന്യായവിധിക്കും പകരം വീഴ്ചയ്ക്കുമായി കത്താവിനോടു നിലവിളിക്കുന്നു. (മെൽ. ൩. ൧൦) എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ പിന്നടിയിൽ നടക്കുന്നവരായ നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുമോ?

ഏ...മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഭാഗങ്ങൾക്കൊണ്ടു പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മൂന്നു ഗുണങ്ങളേയും നിങ്ങൾ തെളിവാക്കിയിട്ടുള്ളതെന്നതിന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു വളരെ കൃതജ്ഞനായിരിക്കുന്നു. ഇനി എനിക്കുള്ള സംശയം പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയുടെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയാണ്. ക്രിസ്തുവേണ്ടു നമ്മുടെ ഏകമദ്ധ്യസ്ഥനാണെന്നു വേദപുസ്തകം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അവന്റെ ശക്തിയും, സ്നേഹവും, കൃപയും അതിരില്ലാത്തതല്ലയോ. പിന്നെ വേറെ മദ്ധ്യസ്ഥതകൊണ്ടെന്താണു ആവശ്യം. “മനുഷ്യക്കും ദൈവത്തിനും ഇടയിൽ ഏക മദ്ധ്യസ്ഥൻ യേശുക്രിസ്തുവാകുന്നു” (൧. തീമോഥി. ൨-൨) “അവന്റെ നാമംമൂലം നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെടുന്നില്ലയോ” (൧. യോഹ. ൨, ൧൨) “അവനിൽ കൂടെ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവരെ അവസാനത്തോളം രക്ഷിക്കും” (എബ്രോ. ൭-൨൫)

ബി—നിങ്ങളുടെ ഈ ചോദ്യത്തിന്നു ഉത്തരം പറയുന്നതിന്നു മുമ്പു എനിക്കു അല്പം പറയാനുണ്ട്. പരിശുദ്ധന്മാരോടു അപേക്ഷിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്നും പറഞ്ഞാണല്ലോ നിങ്ങൾ തുടങ്ങിയതു. അതു അപ്രകാരമല്ലെന്നു വേദപുസ്തകത്താലും, മറ്റു ന്യായങ്ങളാലും ഞാൻ തെളിയിച്ചു. പിന്നീടു പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ൧. അറിവുള്ള ശക്തി. ൨. സഹായിപ്പാനുള്ള മനസ്സു. ൩. സഹായിപ്പാനുള്ള ശക്തി ഇങ്ങനെയുള്ള മൂന്നു ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് നിങ്ങൾക്കു സംശയവും, തർക്കവും ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഈ സംശയവും ഇപ്പോൾ നീങ്ങിക്കാണമല്ലോ. ഇപ്പോൾ അവരോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്കുള്ള ആവശ്യത്തെപ്പറ്റിയാണ് നിങ്ങൾ തർക്കം കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ഭാഗം തെളിയിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പു ഞാൻ ഇതിന്നു മുമ്പു കാരണസഹിതം കാണിച്ചുതന്ന ഭാഗങ്ങൾ നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കേണ്ടതായിട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം നമ്മുടെ ഈ വാദംകൊണ്ടു യാതൊരുപ്രയോജനവും ഉണ്ടാകാറിട്ടയില്ലല്ലോ.

ഏ—നിങ്ങൾ സങ്കാരണം എന്നെ മനസ്സിലാക്കിയ മുൻ ഭാഗങ്ങൾ ഞാൻ സർവ്വതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു.

ബി—പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയും, ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏക മദ്ധ്യസ്ഥതയും തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കാൻ എനിക്കു കഴിവില്ലാതെ വരുന്നതായാൽതന്നെയും പരിശുദ്ധന്മാരോടു അപേക്ഷിക്കാമെന്നും, ദൈവം അവരുടെ നമുക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകളെ കേൾക്കുന്നുണ്ടെന്നും വേദം സമ്മതിക്കയാൽ നിങ്ങളുടെ തർക്കവിഷയത്തെ ഏതുപ്രകാരമെങ്കിലും തെളിയിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം വേദത്തിന്റെ ഒരുഭാഗം മറ്റെൊരുഭാഗത്തോടു തീരെ പ്രത്യാസപ്പെടാണിരിക്കുന്നതെന്നു നിങ്ങൾക്കു സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലാ.

ഏ—ജതു നല്ല യുക്തിയാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഈ രണ്ടു രാത്രിങ്ങളേയും തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്നതിന്നും നിങ്ങൾക്കു കഴിമുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെയല്ലേ?

ബി—അതെ. നിശ്ചയമായിട്ടും എനിക്കു കഴിമുണ്ടു അതുകൊണ്ടു നമുക്കു ആ വിഷയത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കാം. ക്രിസ്തുവേണ്ടുവല്ലാതെ വേറെ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥൻ ഇല്ലെന്നും അവനല്ലാതെ നമ്മെ പാപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ കഴിമുള്ളവൻ ഇല്ലെന്നും ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. രാൻ തന്റെ രക്തത്താൽ സകല കൃപാധരങ്ങളേയും നമുക്കുവേണ്ടി വിളയ്ക്കു വാങ്ങി. മാലാങ്കുമാരുകളുടെ, പരിശുദ്ധന്മാരുടെ, കന്യാസ്ത്രീയുടെയെന്നേയാകട്ടെ ഇത്രകാരം ചെയ്തില്ലാ. എന്നെന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ അതിരറ്റം നീന്തിക്കു ഒരു വിമരണികാൻ പാടില്ലത്ത രൂപി ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രക്ഷയും, ക്ഷണവും, വീണ്ടെടുപ്പും, നിത്യജീവനും

ക്രിസ്തുവിൽനിന്നാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിനു പകരം പരിശുദ്ധന്മാർ ദൈവത്തോടുള്ള ഞങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായിരിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ അവരോടു അപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. പിന്നെയൊ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടും ക്രിസ്തുവിനോടും മദ്ധ്യസ്ഥത പറയണമെന്നു മാത്രം ഞങ്ങൾ അവരോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഒരുവനു രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ മറ്റൊരുവന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായിരിപ്പാൻ കഴിയും. ഏങ്ങനെയെന്നാൽ ഒരുവൻ വീടുവാനുള്ള കടത്തെ മറ്റൊരുവൻ വീടുന്നതിനാലോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മൂന്നാമനോടു തന്റെ സ്നേഹിതന്റെ കടത്തെ വിട്ടണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനാലോ ആകുന്നു. ക്രിസ്തു നാം വീടുവാനുള്ള കടത്തെ തന്റെ രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ മൂലം വീടിയ മദ്ധ്യസ്ഥനാകുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ കടങ്ങളെ വീടുവാൻ ക്രിസ്തുവിനോടു അപേക്ഷിക്കുകയോ ക്രിസ്തുവിന്റെ യോഗ്യതകളെ ഓർത്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കണമെന്നു ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരാകുന്നു പരിശുദ്ധന്മാർ.

എ—എന്നാൽ പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള അപേക്ഷ ദൈവത്തിന്റെ അതിരില്ലാത്ത നന്മയിലും, കൃപയിലും, കരുണയിലും ഒരു അവിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ.

ബി—ഒരിക്കലുമില്ല. അപ്രകാരമായാൽ ഭൂമിയിലുള്ള നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരോടു നമുക്കുവേണ്ടി അവരുടെയും നമ്മുടെയും കർത്താവും, പിതാവും, അതിരില്ലാത്ത കൃപാസമുദ്രവും, ലോകത്തിന്റെ പാപത്തെ നീക്കികളുവാനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങിവന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവുമായ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു പറയുന്നതു ന്യായമാണോ?

എ—അതേ. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിൽ യുക്തിയും, ന്യായവും ഉണ്ടു. എന്നെന്നാൽ “തമ്മിൽ തമ്മിൽ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ” എന്നു കർത്താവു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബി—ഇതുപോലെതന്നെയാണു പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയും. ഏങ്ങനെയെന്നാൽ വേറൊരുവന്റെ നമുക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന ദൈവത്തിന്റെ അതിരില്ലാത്ത കൃപയിലും, കരുണയിലും അവിശ്വാസത്തെ ജനിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ. കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ സദാനേരവും നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ നേരിട്ടും, സഹോദരന്മാർ മൂലവും, പരിശുദ്ധന്മാർ മൂലവും ചെല്ലുകയാൽ കർത്താവു മഹത്വപ്പെടുകയും നാം അതിൽ നിന്നു നന്മകളെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞതു നിങ്ങൾക്കു നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലായില്ലായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണം പറയാം. നമ്മുടെ ദിവാൻജി നിങ്ങളുടെ ഒരു സ്നേഹിതനാണെന്നിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്നുവിരോധമായി എന്തോ തെറ്റുചെയ്യൂ. ആ തെറ്റിനെ ഓർത്തിട്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നേരിട്ടു ചെല്ലുവാൻ ഒരു വലിയ ലജ്ജ. അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഒരു കാഴ്ചം സാധിക്കാനുണ്ടു. അതിന്നു നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും?

എ—മൊയ്. എന്തിനാണു ഇതൊക്കെ കൊണ്ടുവരുന്നതു. മനുഷ്യകാഴ്ചയും, ദൈവകാഴ്ചയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ പാടുണ്ടോ. ദൈവം, “പ്രയാസപ്പെടുന്നവരും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരുമെ, നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ ആശ്വാസം തരാം” എന്നു വിളിച്ചുപറയുന്നു. അതുകൊണ്ടു നമുക്കു ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ എപ്പോഴും ചെല്ലാം.

ബി—ആലോചിക്കാതെ ഉത്തരം പറയരുതേ. ഞാൻ ചോദിച്ചതിന്നു നിങ്ങൾ സമാധാനം പറഞ്ഞില്ല. പിന്നെ ഏതാണ്ടൊക്കെ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ പറയുന്നപ്രകാരമാണെന്നു വരുകിൽ “ദുഷ്ടന്റെ പ്രാർത്ഥന എന്നിങ്ങനെ വെറുപ്പാകുന്നു” എന്നു കർത്താവു പറകയില്ലായിരുന്നല്ലോ. പിന്നെയും കർത്താവു തേമാൻ കാരനായ എലിമാസിനോടും അവന്റെ രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരോടും പറയുന്നതാവിതു: “നിങ്ങളുടെ മൂലതകൾക്കു തകവണ്ണം ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ ഭൂതനായ യോബിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മോമബലിയെ കഴിപ്പിൻ. എന്റെ ഭൂതനായയോബും നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കും. എന്നെന്നാൽ അവന്റെ ദൈവത്തെ ഞാൻ കൈക്കൊള്ളും (യോബു. ൪൨—൮) മദ്ധ്യസ്ഥത വേണ്ടായെങ്കിൽ ഇവിടെയെന്താണു യോബിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതകൊണ്ടാവശ്യം. എലിമാസിന്നും അവന്റെ സ്നേഹിതന്മാർക്കും കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ നേരെ

ചെല്ലരുതാഞ്ഞൊ? അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ അബദ്ധമൊന്നും എഴുന്നള്ളിക്കാതെ ഞാൻ ചോദിച്ചതിനു ഉത്തരം പറയണം.

ഏ—ദിവാൻജിയെക്കൊണ്ടു സാധിക്കാനുള്ള കാര്യത്തിനു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ, എന്നിലും വലിയ ഒരു സ്നേഹിതനെ വശത്താക്കിട്ടു അയാളോടു എന്റെ കാര്യം പറയും.

ബി—നിങ്ങൾ അപ്രകാരം ആ മനുഷ്യനോടു പറയുമ്പോൾ അയാൾ ചെന്നു ദിവാൻജിയോടു നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറയും. ഇതറിഞ്ഞയുടനെ നിങ്ങൾക്കു “എന്റെ കാര്യം സാധിക്കും” എന്നു ഒരു വലിയ ആശയം വിശ്വസനവും ജനിക്കയില്ലയൊ?

ഏ—ജനിക്കും. എന്തെന്നാൽ അതു മനുഷ്യപ്രകൃതിയാണു.

ബി—കൊള്ളാം. എന്നാൽ ഇനിയും പ്രയാസമൊന്നുമില്ലാ. നിങ്ങൾ ദിവാൻജിയുടെ അടുക്കൽ നേരെ ചെല്ലാഞ്ഞതുകൊണ്ടു വല്ല വിരോധവും അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടൊ?

ഏ—ഒരിക്കലുമില്ലാ. നേരെമറിച്ച് എനിക്കു എന്റെ തെറ്റിനെപ്പറ്റി ബോധം വന്നു എന്നും, അതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ മനസ്സാപപ്പെടുന്നു എന്നും ദിവാൻജി അറിയുമ്പോൾ അദ്ദേഹം സന്തോഷിക്കേയ്യുള്ളു.

ബി—ഇതുപോലെതന്നെയാണു നമുക്കു ദൈവത്തോടുള്ള പെരുമാറ്റം. പാപികളായ നാമെല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ കരുണയേയും കൃപയേയും കുറിച്ചു സംശയിക്കാതെ നമ്മുടെ അയോഗ്യതകളെ ഓർത്തു ചിലപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ഉത്തമ സ്നേഹിതന്മാരായ പരിശുദ്ധന്മാർ മൂലം നമ്മുടെ സങ്കടങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നു. (ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ദൈവത്തോടു നേരിട്ടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ലെന്നു ഉപദേശിക്കേണ്ടതെ)

ഏ—നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു മുഴുവനും കാര്യമാണു. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഉദാഹരണം വളരെ ലഘൂകരിച്ചിട്ടുണ്ടുപോയി. അതുകൊണ്ടു ഇക്കാര്യത്തിൽ അതു യോജിക്കുന്നതല്ലാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തന്മൂലം നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ താഴ്ത്തുകയത്ര ചെയ്യുന്നതു.

ബി—നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ അതിനകത്തു ഏതാണ്ടു ആനുകാര്യമുണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നിപ്പോയി. എന്നാൽ ധന്യവത്തിൽ അതിൽ അശേഷം കഴമ്പില്ലാ.

ഏ—എന്താണു പറയുന്നതു? കഴമ്പില്ലെന്നൊ? കഴമ്പില്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കു എങ്ങനെ മനസ്സിലായി?

ബി—ഒരു പിതാവു തന്റെ ചെറിയ കുഞ്ഞിനെ എടുത്തു കളിപ്പിക്കുകനിമിത്തം വല്ല മാനുഷികനൊ, ഗാർഭീയ്ക്കുറവിനൊ പാത്രീഭവിക്കുന്നുണ്ടൊ?

ഏ—അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു പിതാവിന്റെ മാനത്തിനും, ഗൌരവത്തിനും ഒരുവിധത്തിലും ഹാനി വരുന്നില്ലാ.

ബി—അവസ്ഥയെന്നു ദൈവത്തെ ദിവാൻജിയോടു ഉപദിക്കുന്നിമിത്തം തന്റെ ദൈവിക മഹത്വത്തിനു യാതൊരു കുറവും വരുന്നില്ലാ. ദൈവം നമ്മുടെ പിതാവാകുന്നു. നാം അവന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളും ആകുന്നു. അവന്റെ ജന്മകരമാരുപേരു പറഞ്ഞു വിളിക്കത്തക്കവണ്ണം അവൻ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്നു ലഭ്യമായിട്ടുള്ള നമ്മുടെ മാനുഷികബലഹീനതപ്രകാരം ദൈവം നമ്മോടു ഉത്തരം പറയുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിൽ വല്ലതെറ്റുമുണ്ടൊ?

ഏ—ദൈവത്തിൽ തെറ്റൊ? അതു വിചാരിക്കാൻകൂടി പാടില്ലാത്തതാണു. എന്നാൽ ഇതൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടു എന്തു സാദ്ധ്യമാണു? പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥിയെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയാനുണ്ടെങ്കിൽ പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം. “എന്റെനാമത്തിൽഎന്റെ പിതാവിനോടു എന്തു ചോദിച്ചാലും നിങ്ങൾക്കു തരും” (യോഹാ. ൧൩. ൨൩) എന്നു രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തു സകല ജാതികളോടും വിളിച്ചുപറയുന്നു.

ബി—അതെ, അവൻ അപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. എന്നാൽ പരിശുദ്ധന്മാരോടു അപേക്ഷിക്കരുതെന്നു എങ്ങും പറയുന്നതായി കാണുന്നില്ലാ. പിന്നെയെ പരിശുദ്ധന്മാർ ജീവനോടെ ഇഹത്തിൽ ചരിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥ

മൂലം അനേക നൽവരങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതായി വേദസാക്ഷിയോടു കൂടെ നിങ്ങളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയല്ലോ. “ഭൂമിയിൽ യാതൊരു കാര്യത്തേക്കുവെച്ചെങ്കിലും നിങ്ങളിൽ രണ്ടുപേർ യാമിപ്പാൻ ഒരുമിച്ചാൽ അതു സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുന്ന എന്റെ പിതാവിനാൽ അവർക്കു ചെയ്യപ്പെടും” (മത്ത. ൧൮. ൧൯) എന്നു നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ലയോ? നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ സമസ്തജനങ്ങളും ഏക പതനസമിതരും ആയ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനകളോടു യോജിപ്പിക്കുകയാൽ അതിനു ഇരുകാരമുള്ള ശക്തി ലഭിക്കുന്നു ഏകിൽ നമ്മിൽനിന്നു ഏറ്റവും ഉയർന്ന പദവിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനയോടു യോജിപ്പിക്കുന്നതായാൽ അതിനുള്ള ശക്തി ശതഗുണീഭവിക്കുമെന്നുള്ളതു പറയാതെത്തന്നെ അറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

ഏ—ഇത്രയും ദാർത്തായ ഒരു സംഗതയെപ്പറ്റി ചുരുക്കം, വിവരങ്ങൾ, ഗ്രോഷിയന്നു ആദിയായി, വിശ്വവിശ്രുതരായ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മതപാലകന്മാർ ഒന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി അറിവില്ലല്ലോ.

ബി—പ്രസ്തുത മഹാത്മാർ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത ആവശ്യാവശ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നതായ അനേക ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടു. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മതസ്ഥാപകനായ ചുരുക്കം തന്റെ “കറാക്റ്റർ ഓഫ് സെന്റർ” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ താഴെ കാണുന്നപ്രകാരം പറയുന്നു. “പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം സകല ക്രിസ്തീയ സഭകളും എന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. പരിശുദ്ധന്മാരെ ബഹുമാനിക്കുകയും അവരോട് പേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവരുടെ ശവകുലങ്ങളിൽ ഇക്കാലത്തുപോലും നടക്കാറുള്ള അതിശയനീയങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾ വിസമ്മതിക്കാൻ ആർക്കു ധൈര്യം വരും” ഇതുപോലെ പല തെളിവുകളും ഉണ്ടു. വേവറിയുന്നതിനു എല്ലാ അരിയും തൈക്കിനോക്കണമെന്നില്ലല്ലോ. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നു പരിശുദ്ധന്മാരോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഗുണമുണ്ടെന്നും, അതു ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കു ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഏ—എനിക്കു നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലായി. ഇതു സംബന്ധമായി ഇതേവരെ ഏതൊരു ബാധിച്ചിരുന്ന സകല മൂഢവിശ്വാസങ്ങളും ന്യൂനപ്രകാരത്താൽ അന്യകാരം ദൂരസ്ഥിതമാകുന്നതുപോലെ ഒന്നടങ്കമായി നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ മേലാൽ സത്യക്രിസ്ത്യാനിയാൽ ജീവിക്കാം. ഇത്ര വിലയേറിയ അറിവിനെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനായിട്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഹൃദയംഗമമായി നന്ദിപറയുന്നു. സർവ്വകൃത്യം, ലോകനിയന്ത്രാപുരായ ദൈവം നമ്മെ ഇരുപാട്ടുകാരെയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും, ഞാൻ മൂലം ഏതൊരു ബാധിച്ചിരുന്നതുപോലെയുള്ള അന്യവിശ്വാസത്തിൽ കിടന്നുപലുന്നവരായ മറ്റു പലരും സത്യവെളിച്ചത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചാൽ തുണയ്ക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

ഇത്രയും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മണി മൂന്നടിക്കുന്നതു കേട്ടു. ൩ മണിവരെയുള്ള സമയം മികവാറും “ശിവരാത്രി”യായി കഴിച്ചു കൂടിയ അവർ ഉറങ്ങാൻ പോകയാണു് പിന്നീടു ചെയ്തതു. നേരം വെളുത്തു ഏണീറു നോക്കിയാറെ ഏ-യെ കാണാനില്ലാത്തതു.

“റ. യു. കെ. എൻ.”

‘സന്ധി ഉത്തമം തന്നെയല്ല!’

മനുഷ്യർക്കു സമാഗ്തജീവിതത്തോടുകൂടിയതും പ്രാവർത്തിക സുഖങ്ങൾക്കും മറ്റും ഉതകുന്നതും ഹിന്ദുമതമൂലതത്വങ്ങൾക്കു് അനുസരണമായതും ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിയിൽ വരുമെന്നുള്ളതും മറ്റുള്ളവർക്കു ഒരു മാർഗ്ഗദർശിയായി തീരുന്നതിനുള്ളതും ആയ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ സുഗിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പിരിവിൽ വന്നിരിക്കുന്ന ദോഷഫലങ്ങളെപ്പറ്റി ഹിന്ദുവായ ഞാൻ കുറെ പറയുന്നതു് അനുമതിയോടെ വരുന്നതല്ലല്ലോ; പ്രിയ സഹോദരന്മാരെ! നിങ്ങളുടെ സമുദായം

ഇപ്പോൾ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ്, മെതോഡിസ്റ്റ്, അല്ലെങ്കിൽ യാക്കോബായക്കാർ നവീകരണക്കാർ ഇങ്ങനെ രണ്ടു കക്ഷിയാൽ പിരിഞ്ഞു. സൂക്ഷ്മതയും ആലോചിക്കാതെ ഞാൻ പിടിച്ചു മുയലിനു മൂന്നു കൊമ്പ് എന്ന മട്ടിൽ ജ്ഞാനം ന്യായം ഇതാണു മുറ എന്നും മറ്റും തമ്മിൽ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു ഇപ്പോൾ ഒരുവിധം ശങ്കാർവരം എത്തിയിരിക്കുമെന്നുള്ളതു വായനക്കാർ അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ. നിങ്ങൾ ഇരുകക്ഷികളുടെയും ഉദ്ദേശം എന്തായിരിക്കും? നവീകരണക്കാർ ക്രൈസ്തവരുടെ മൂലതത്വങ്ങളെ എടുത്തു രീതി പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയും അനുഭവത്തിൽ കാണാനുണ്ടോ! നിങ്ങളുടെ നായകന്മാരുടെ മത്സരവും പത്രങ്ങളുടെ ശങ്കാരങ്ങളും നിമിത്തം ഇരുകക്ഷിയിലും അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സമിതി എങ്ങനെയിരിക്കും? ഭാവി എന്തായിതീരും? എന്നുള്ള ചിന്തകൾക്കു നിങ്ങളിൽ മാന്യന്മാർ കടപ്പെട്ടവരായിരിക്കുമല്ലോ? നിങ്ങൾ ഇരുകക്ഷികളും ഏറ്റവും അടുത്ത സഹോദരന്മാരാണ്ല്ലോ. പക്ഷേ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തിയിരിക്കാം. അതുകൾ ഇന്നും തർക്കത്തിൽ കിടക്കുന്ന സംഗതികളായിരിക്കാം. കബ്ബാന ഒന്നായി വേണമെന്നും രണ്ടായി വേണമെന്നും നിങ്ങൾ പരസ്പരം തർക്കിക്കുന്നതിൽ, ഇതിനെ രണ്ടിനേയും സമാപിക്കാൻ, ക്രിസ്തീയ വേദപുസ്തകത്തിൽ പല വാചകങ്ങളും യുക്തികളും പറയുന്നവരുടെ ഇഷ്ടപോലെ കിട്ടുന്നമുണ്ടല്ലോ; ഇതിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ തത്വം എന്താണെന്നു ഗാഢമായി ആലോചിക്കുന്നതായാൽ ഒന്നായി കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതു സർവ്വം ഏകതയിൽ ലയിക്കുന്നതായുള്ള ഓർമ്മയും ഏതെന്നു അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തു ഒന്നായി കൊടുത്തതു യഹൂദന്മാരായിരുന്നവർക്കായാൽ ഭക്തി ഉറച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ യഹൂദന്മാർക്കു കൊടുത്ത രീതി അനുഷ്ഠിക്കുന്നു എന്നോ അതല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തു മരിച്ചു ഉയർന്നതുകൊണ്ടു പിന്നീടു ഒന്നാകി ഈ ക്രിയ നടത്തുന്നു എന്നോ വിചാരിക്കാം. പക്ഷേ ക്രിസ്തീയ വേദത്തിൽ ഉള്ള സാരമായ പത്തു കല്പനയും അതുകൾ രണ്ടിൽ അടങ്ങുമെന്നുള്ള മുഖ്യ കല്പനയും ചിന്തിക്കയും അതനുസരിച്ചു ഒട്ടും തെറ്റാതെ നടക്കയും ചെയ്യുന്ന യാവനൊരുത്തൻ ഉണ്ടോ? അവനു മദ്ധ്യസ്ഥത വേണ്ടാ എന്നും കബ്ബാന രണ്ടായിക്കാവുമെന്നും അവനെപ്പറ്റി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നില്ലെന്നും ഈ വാദങ്ങൾ നിസ്സാരമെന്നും വിചാരിക്കാം.

(പ്രാമുഖ്യത്തെ വാദം ക്രിസ്തു ഒഴികെ മറ്റൊരും മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്കു ആവശ്യമില്ലെന്നും അതുപോരാ പരിശുദ്ധന്മാർ കന്യകമറിയം ഉൾപ്പെട്ടവർ വേണമെന്നും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും ആണല്ലോ) ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ എത്തുന്നതിനു മുൻ പറഞ്ഞ കല്പന അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നവനു മദ്ധ്യസ്ഥൻ ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ള അദ്വൈതതന്നെ എന്തിനെന്നും അതുകൾക്കു സ്വല്പമെങ്കിലും തെറ്റായി നടക്കുന്നവനു മദ്ധ്യസ്ഥത ആവശ്യമെന്നു കാണുന്നതിനു ഹിന്ദുമതമൂലതത്വങ്ങളും ക്രിസ്തീയ വേദപുസ്തകവും പരിശോധിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണല്ലോ; അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ തർക്കവും ആവശ്യമില്ലാത്തതായിരിക്കുന്നു. ഇതുകൾ ഓരോരുത്തന്റെ മനോവിശ്വാസം അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിൽ എന്തു വൈഷമ്യമാണെന്നും കൂടി വിചാരിക്കാം. അതിരികട്ടെ, (ഇഹലോകം വിട്ടവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നില്ലെന്നും അതു വേണമെന്നും ഒരു തർക്കമുണ്ടല്ലോ), നരകത്തിലേക്കു പാത്രീഭവികയില്ലെന്നു ഏതൊരു ക്രിസ്ത്യാനിയെക്കുറിച്ചു വിശ്വാസമുണ്ടോ അവനെക്കുറിച്ചു ഈശ്വരനോടു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നല്ലാതെ പൊതുവേ ആരെക്കുറിച്ചും പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നില്ലെന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ വില എന്തെന്നു വായനക്കാർതന്നെ ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വാദത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും പൊതുവിൽ ജ്ഞാനത്തന്നെ പറയേണ്ടിവരുന്നു. എന്തിനു വളരെ പറയുന്നു സാരാംശമായ കല്പനയെ ലംഘിച്ചു ഈ നിസ്സാരവാദത്തിൽ കടന്നു രണ്ടു കക്ഷിയാൽ മത്സരിച്ചും ആക്ഷേപങ്ങൾ പറഞ്ഞും ഈ സമുദായത്തിന്റെ (അതായതു സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാന സമുദായത്തിന്റെ) പുഷ്പിയേ വിഫലമാക്കി ചെയ്യുന്നതു ഏറ്റവും ശോചനീയമായിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു സമുദായത്തിൽ തർക്കവും കററവും പറഞ്ഞുകഴിയുന്നോ ആ സമുദായത്തിൽ നേതാക്കന്മാരുടെ കല്പന ഉറപ്പു തരത്തിൽ നടക്കുന്നതല്ലെന്നു മാത്രമല്ല മതവിശ്വാസവും മതാനുസരണവും ആ സമുദായത്തിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ലെന്നുള്ളതു അനുഭവമാണല്ലോ. മതതലവന്മാരോടുള്ള ഭയഭക്തി ഒന്നാണു് ആ മതാനുസാരികളുടെ കർത്തവ്യമെന്നുള്ളതും ദൈവം

സ്നേഹമാകുന്നു എന്നുള്ള വാക്യവും ദൂരെ രജി, രജിൻ രജിൻ സ്നേഹികളാണെന്നും മറ്റും പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിക്കയും ഗുണദോഷികയും ചെയ്യുന്നതു വിചാരിച്ചാൽ നിങ്ങൾ തന്നെ (ഇരുകക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞ സാഹോദരങ്ങൾ) ഒന്നു സ്നേഹിച്ചു മറ്റുള്ളവർക്കു ഒരു മാർഗ്ഗദർശികളായി ഗുണദോഷിച്ചെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ എത്ര സന്തോഷവും ഗുണവും സമാധാനവും അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു! നിങ്ങളിൽ ഒരു മാന്യൻ ഏകദേശഗമായി കഴിഞ്ഞാൽ പത്തൊൻ മറ്റൊരു മാന്യൻ ഭിന്നമായിത്തീർന്നാൽ യന്തിക്കുന്നുണ്ടു, എന്നുള്ളതു ഞ്ങൾ കഴിഞ്ഞ ജടവകപത്രികകളും സഭാതാരകയും സൂക്ഷിച്ചുവെക്കു അറിയാവുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ കലഹംനിമിത്തം എത്ര ദുഷാഗ്തികൾ വലഞ്ഞിൽ മത്സ്യത്തെപ്പോലെ ഓരോ കക്ഷിയിലും മാറി മാറി ജനങ്ങളെ വശീകരിക്കുന്നു!! എത്രപേർ ഒരു കക്ഷിയിൽ നിന്നും മറ്റൊരു കക്ഷിയിൽ കടന്നു അവിടെയും ദുഷിപ്പിക്കുന്നു! നിങ്ങൾ ഏകദേശഗമായി ജീവിക്കുന്ന കാലം ഉണ്ടെങ്കിൽ അന്നുമാത്രമേ നിങ്ങളുടെ കക്ഷികളിൽ പെട്ടിരിക്കുന്ന ദുഷാഗ്തികളുടെ എണ്ണം കുറയുള്ളൂ എന്നുള്ളതു തക്കമറ്റ സംഗതിയാണ്. ദുഷാഗ്തികളുടെ വളർച്ചയ്ക്കു നിങ്ങളുടെ ഈ മത്സരം അനുക്രമിയെന്നല്ലാതെ ഈ മത്സരംനിമിത്തം യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ലെന്നു മാത്രമല്ല വളരെ ദോഷത്തെ ചെയ്യുന്നതുമാണ്. ഏതെന്ത മാന്യ ക്രിസ്തീയ മിത്രങ്ങളെ! നിങ്ങൾ എന്തിനു ശപിക്കുന്നു! ഇക്കാണുന്നതൊക്കെ എന്നല്ല നിങ്ങളുടെ തക്കം നിസ്സാരമല്ലേ? നിങ്ങളുടെ രണ്ടു കക്ഷിയിലും നിന്ന ചില മഹാമാന്യരെയും ഹിന്ദുക്കളിലും മറ്റും പല മാന്യവർഷമേയും ഒന്നിച്ചു ഒരു കമ്മറ്റിയാക്കി ഒരു നന്മി ആലോചന (നിങ്ങളുടെ മതോദ്ദേശ്യ സാദ്ധ്യങ്ങൾകായിടേക്കിലും) നടത്തേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഏതെന്ത രാഷ്ട്രമായ ബുദ്ധിയിൽ തോന്നുന്നതു നിങ്ങളുടെ സദയം ആലോചനയ്ക്കു വിഷയീഭവിക്കാമെങ്കിൽ അതിന്റെ അവസരം ഇതാ സന്നിഹിതമായിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയിപ്പാൻ താരക, ജടവകപത്രിക ഈ മാസികകൾക്കു ഈ ലേഖനം അയക്കയും തത്പത്രാധിപന്മാരുടെ അഭിപ്രായം അറിവാൻ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നു വകിൽ

അടുത് കെ. എൻ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള.

നവീകരണ ഉപദേശാകളും വടകൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ സുവിശേഷവേലയും.

(ഒരു വടകൻ)

“മലങ്കര ജടവകപ്പത്രിക” ഡിപർ അമർകൾക്കു.

സാർ,

“വടകൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ സുവിശേഷവേല” എന്ന രചനാചകത്തോടു കൂടി കഴിഞ്ഞ കൽക്കത്തിലെ “മലങ്കര സഭാതാരക”യിൽ പേരു മറ്റൊരു പത്രാസം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു കാണുന്നതിൽ സത്യവിരുദ്ധവും യാതനകാരം തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നവയും ആയുള്ള അനേക സംഗതികൾ പ്രസംഗിച്ചു കാണുന്നതിനാൽ അവയെപ്പറ്റി ഞാൻ രണ്ടു വാക്കു പറയുന്നതു താങ്കളുടെ വിചര്യേരിയ പത്രികയുടെ ഒരു കോണിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു കാണാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

(1) കുന്നത്തുനാടു താലൂക്കിൽ കുറ്റപ്പാലം എന്ന സ്ഥലത്തു ജഡ് ചെയ്യുന്ന വേലയുടെ ഫലത്തെപ്പറ്റിയാണല്ലോ താരക ആദ്യമായി പറയുന്നതു. കുറ്റപ്പാലം പടി ജടവകയെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയിൽ അപ്പുറം ചിലതു വാസ്തവമാണെന്നിരിക്കുന്നതും മലമുകളിൽ പ്രദക്ഷിപ്പിരിക്കുന്ന പള്ളിയുടെ നാമം അസമീപ്തമെന്നാണെന്നു താരക ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന നവീനയറിവു ആരിൽനിന്നാണെന്നു തോൽക്കേണ്ടതും. മലങ്കരീശ്വരപള്ളിയെന്ന സാധാരണ നാമധേയത്താൽ പ്രസ്തുത പള്ളി കേരള സുറിയാനികാർ ഏവരായും അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ താരക മാത്രം അറിവെന്നു അസമീപ്തമെന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതുകേണ്ടു ലകാർത്തിൽ താരകയ്ക്കു ഏതൊ മനസ്സെന്തും ദുരുദ്ദേശമുണ്ടെന്നു സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ള ഏകം നിഷ്ഠുരന്മാരായി ഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്.

(൨) “ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്ന ഈ ഇടവകയിൽ സുവിശേഷവെളിച്ചത്തിന്റെ പ്രാദേശപ്രവേശം നായമങ്ങലത്തു മറ്റൊരിൽ മറിയം എന്ന പേരായ ഒരു സ്ത്രീ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു എന്നത്രെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്..... ഇങ്ങനെ അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു അത്യന്തമിയ ഉത്സാഹം ജനിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുമ്പോഴാണ് മലങ്കര മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനി സുവിശേഷ പ്രസംഗസംഘത്തിന്റെ പ്രാസംഗികന്മാർ ഈ സമയങ്ങളിൽ എത്തി വേല ആരംഭിച്ചതു” എന്ന ഭാഗത്തെപ്പറ്റി രണ്ടാമതായി ആലോചിക്കാം. നായമംഗലത്തു നവീകരണ ഉപദേശിമാരിൽ ചിലർ ചെന്നു വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കാമെന്നും മറ്റും ചില മന്ത്രതന്ത്രപ്രായങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു ഭ്രാന്ത അബദ്ധയുടെ ഭവനത്തിൽ പാപ്പയുടെ കീഴെയെന്നും ഇതു ഒരു നല്ലതരമെന്നു കണ്ടിട്ടൊ എന്നൊരക്ഷയുടെ സത്യം പ്രകാശിച്ചു ആ യജമാനകാരണം സപിള്ള ക്യാലക്രമേണ ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നുവെന്നും ഇപ്രകാരം അവരുടെ നവീകരണ ഉപദേശിമാരുടെ വശീകരണ ശക്തിയാൽ നവീകരണവിട്ടുവെന്നുമാണു വിശ്വാസ്യമായ പലരിൽനിന്നും ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു. ഒരു സ്ത്രീയുടെ പ്രത്യേക ഉത്സാഹത്തിൽമേലും പ്രേരണയിൽപേരിലും ഒരു ഭവനത്തിൽ യോഗം കൂടിയെന്നു പറയുന്നതിൽ നിന്നുതന്നെ ഇഷ്ടതയുടെ ഇടയിലുള്ള സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി ഏകദേശ ഉപവിചാരിയായെന്നുമാണു. നായമംഗലത്തേയും വാളകത്തേയും സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ അത്യന്തമിയ ഉത്സാഹം ജനിപ്പിച്ചുനില്ക്കുന്നതല്ല. പിന്നെയൊ നവീകരണ ഉപദേശിമാരുടെ അതിരില്ലാത്ത ലൗകികമോഹമാണു വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ചിലേടങ്ങളിൽ നശീകരണ വിത്തു വിതപ്പാൻ കയയക്കുന്ന ഇഷ്ടതയിൽ വിശ്വവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ മടക്കത്തിലേക്കു സമാഹരിക്കുന്ന പുണ്യവാചനം ആദിയായ സത്ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി കേട്ടുകേൾവിപോലുള്ള അനേകം ബോധമാകുന്നതാണു.

(൩) കുറുപ്പംപടി ഇടവകയിലെ പട്ടകാരും പ്രധാനികളും ഇവർ വിരോധമായി ബഹുജനങ്ങളെ വാശി പിടിച്ചു വളരെ പിഡകളും ദേഹോപദ്രവങ്ങളും ഏല്പിച്ചുവെന്നും “സുവിശേഷകന്മാരെ പിശ്ശുങ്കത്തിക്കൊണ്ടു പിടിക്കുവാൻ അറഞ്ഞു കീറിക്കളയണം. അങ്ങനെ ചെയ്യാലും ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കു നിങ്ങൾക്കൊരു വിഷ്ണുവും വരുന്നതല്ല” എന്നു ആ ഇടവകയിലെ പട്ടകാരും ഉപദേശാകളും ജനങ്ങളോടു ഗുണഭോജിപ്പിച്ചു. മറ്റൊന്നു സുറിയാനികാരുടെ മേൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന വേറെയൊരു ആക്ഷേപം. സുവിശേഷകന്മാരെ അങ്ങനെ ചെയ്യാലും ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കു നിങ്ങൾക്കൊരു വിഷ്ണുവും വരുന്നതല്ല എന്നു ഒരു സുറിയാനി വൈദികന്റെ ഉപദേശാപ്രസംഗം ജനങ്ങൾക്കുപദേശിച്ചുകൊടുത്തെന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കാൻ ഈ ഇടവകാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വല്ലവരുമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. യാതൊരുവരും സഭാനായകന്മാരുടെ മേൽ വല്ലാതെ ദോഷാരോപണം ചെയ്യാനായിട്ടു മാത്രമാണു അറകു ഇങ്ങനെ പ്രസംഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ആകാണു മനസ്സിലാക്കാത്തതു? ഇക്കാലത്തെ രക്ഷാപ്രസംഗികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു “സുവിശേഷകന്മാർ” എന്നിവിടെ പ്രസംഗിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ എന്തിന്നു വളരെ കൈതുകും തോന്നുന്നു. ചെയ്തുന്നിടത്തല്ലാം സ്ത്രീയോഗം നടത്തണമെന്നും പറഞ്ഞു തോന്നുന്നതും കാമദ്രോഹ മോഹാഭിപ്രായങ്ങൾ വശംവദരായും നടക്കുന്ന ഇവരെ മുണ്ടുപിടിച്ചു യോഗം ചെയ്തു പരസ്യമായി ചിത്രണമെന്നൊ അഥവാ കിറുക്കിടന്നു അറഞ്ഞു പിടിക്കുകയെന്നൊ കോപം സഹിക്കവയ്ക്കാതെ വല്ലവരും പറഞ്ഞുപോയാൽതന്നെ അത്ര അത്ഭുതപ്പെടുവാൻ വകയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

(൪) ഇവരുടെ വേലയുടെ ആരംഭകാലത്തു ഒരു യജമാനനായിട്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു വെളികിറക്കി പള്ളിപ്പറ്റയിൽ സമുദ്രത്തോടു ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന ചാരായ കപ്പികളിൽ നിന്നു കുടിച്ചു കുടിക്കുമായി ലഹരി പിടിച്ചു ബഹുജനങ്ങൾ പള്ളിക്കു വെളിക്കു പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചു സുവിശേഷകന്മാരെ വളഞ്ഞുകൊണ്ടു അസമ്യങ്ങൾ പറകയും പ്രാർത്ഥന, കീർത്തനം മുതലായവയുടെ വാക്കുകളെ വരിമാന്ദരിപ്പിക്കുന്നതിന്നായിട്ടു ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറകയും മറ്റും ചെയ്യുമ്പോൾ സുവിശേഷകന്മാർ തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടികളെ ദേവോല്പാദനത്തിലേക്കു നോക്കുന്നതിന്നായിട്ടു “നീയിവിടെ നിന്നു എത്ര കണ്ണുനീർ വീഴാലും ഇവിടെ നിന്നു

ഒരാളിനേയും കിട്ടുമെന്നു വിചാരിക്കണ്ടാ" എന്നു അവരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞുവെന്നും മറ്റും പറയുന്നതിൽ സ്വപ്നമെങ്കിലും സത്യമുണ്ടോയെന്നാണല്ലോ ഇനിയും ആലോചിക്കേണ്ടതു. ഈ പ്രസംഗം തീർന്നു കൂടി സമാനമില്ലാത്തതും അവാസ്ഥ വവും ഇഷ്ടമുള്ളവയെ പൊതുജനങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷീകരിക്കുന്നതിന്നു ഒരുത്തരും ഉപാസന വ്യാപകം. അങ്ങിനെ ഒരു സംഭവം അവിടെ നടന്നിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല; അതിനെ തെളിയിപ്പാൻ സാക്ഷികൾ തന്നെ ധാരാളം ഉണ്ടു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും സൂക്ഷ്മമായ ചില അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിയതിൽ ഇതു പെറ്റും വെടിയാണെന്നറിഞ്ഞതന്നെയുമാത്രം, പ്രസ്തുത ലേഖനത്തിൽ പ്രസംഗവികാശത്തെ അഥവാ മറ്റുവെച്ചാൽ ആയ ഒരു വാസ്തവം കൂടി വെളിപ്പെടുത്തിക്കുന്നു. ആയതു ഇഷ്ടമുള്ളവർ നടപടികളെപ്പറ്റി ഏകദേശമായെങ്കിലും ഒരറിവു കൊടുക്കുന്ന രാജ്യം മാത്രമായെന്നുള്ളതെ അറിയിക്കുകയായി പ്രസംഗവികാശം അസംഭവത്തിലാകയില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ആയതു ഈ പൈശാചിക ഉപദേശാകളിൽ ചിലർ ഒരു ഞായറാഴ്ച അമിതമായി കറുത്ത കാപ്പികയറയും സേവിച്ചു സേവ ധർമ്മമായി പണ്ട് കൂടി റോഡിൽ കിടന്നു തല കത്തി മറിഞ്ഞു പ്രസ്തുത റോഡിൽ കൂടി ഗതാഗതം ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്ന വിവിധജാതിമതസ്ഥരായ ജനങ്ങളേയും പള്ളിയിൽനിന്നു വരുന്നവരിൽ ചിലരേയും തടുത്തുനിർത്തി റോഡും യാത്രക്കാരായ മുതലായ പ്രാചീന സഭകളുടെ ആചാരമർദ്ദാദികളേയും മറ്റും കഠിനമായി അധിഷ്ഠിപ്പിച്ചു; സ്ത്രീയോഗം നടത്തണമെന്നും മറ്റും ഖണ്ഡം കൂടി ചില സ്ത്രീകളുടെ മർദ്ദാദിയെ ലംഘിപ്പാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്നും തർന്നിമിത്തം വഴിയൊരുകാരിൽ ചിലരും ഇവരും തമ്മിൽ ചില ലക്ഷ്യം നടന്നതിൽ ഇവരിൽ ചിലർ പ്രഹരദി കയറും നല്ലപോലെ സേവിപ്പാനിടയായെന്നുമാണം. അന്നത്തെ ഉപദേശവും കഴിച്ചു തിരികെ പോകുന്നസമയം ഈ അപ്പോസ്തോലത്തിൽ ചിലർ ഒരു ഷാപ്പിൽ കയറി വീണ്ടും കാപ്പി കുടിക്കുന്നതു കണ്ടു ഒരാൾ ചോദ്യം ചെയ്യതിൽ "സ്വപ്നം വീണ്ടും സേവിപ്പാൻ" പെട്ടെന്നു ശ്രീഹാ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടു തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു കല്പനാനുസരണമാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു പൊടിപൊടിച്ച് പദേശിച്ചു അയാളെ സമ്മതിപ്പിച്ചു വിട്ടതായി കേൾക്കുന്നതു വാസ്തവമായിരുന്നുവെന്നു തന്നെ. "നീയിവിടെനിന്നു കണ്ണു മിഴിച്ചാൽ ആരെയും കിട്ടുകയില്ല"യെന്നു ഒരാൾ പറഞ്ഞതായി പറയുന്നതു വാസ്തവമായിരുന്നുവെന്നു തന്നെ അതു "നവീകരണത്തിൽ നീ ചേരണം. അല്ലങ്കിൽ ജീവനോടെ വിഴുങ്ങിക്കളയും" എന്നും പറഞ്ഞു ഇവർ സാധുക്കളുടെ നേരെ കണ്ണു മിഴിച്ചുകൊണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു തനിയെ നിമിത്തമായിരിക്കണം. തന്റെയും കൂട്ടരുടേയും നീചമായ നടപടികളെ മറ്റുവെച്ചു യാത്രക്കാരായ സഭയേയും ടി സഭാഗങ്ങളേയും പൂർവ്വകാലം രോപണം ചെയ്തു തന്നത്താൻ നിരീകരിച്ചു പുണ്യവാദനായികളായെന്നു ശിശു ഈയാളുടെ ബുദ്ധി വൈശാഭ്യം വിസ്മയാവഹംതന്നെ!

(ഒ) കുറ്റപ്പെട്ട ഇടപകയിലെ പട്ടകാരിൽ അപ്രധാനനല്ലാത്ത ഒരാൾക്കു സുവിശേഷവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ശക്തി ലഭിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹം നവീകരണത്തിൽ ചേർന്നുവെന്നു താരക പറയുന്നതിനെപ്പറ്റിയും മറ്റും കുറെ പറ്റാത്തുള്ള ഈ ലേഖനം കുറെ ഭീഷ്മീകൃതമായതായി തോന്നുന്നതുകൊണ്ടു വേണ്ടിവന്നാൽ വേറൊരുവസരത്തിൽ എഴുതിക്കൊള്ളാം.

(ന) കൂടാതെ "പുരാതനമായ മലങ്കര സുറിയാനിസഭ"യെന്നും മറ്റുമുള്ള പദങ്ങൾ ഫലപ്രദങ്ങളിലും താരക പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു നവീകരണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുകയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നവീകരണത്തിന്റെ ഏകദേശം പൂർണ്ണമായും തികഞ്ഞിട്ടുണ്ടോയെന്നു വളരെ സംശയമായിരിക്കുന്ന സമിതിക്കു "പുരാതന സഭ"യെന്നും സുറിയാനിയായുള്ള ബന്ധവും ഏകീകരണവും ഒഴിച്ചുള്ള "സുറിയാനി സഭ"യെന്നും മറ്റുമുള്ള മഹിമയേറിയ നാമങ്ങൾ നവീകരണത്തിന്നു സൈജന്യം ചെയ്യാൻ താരക കയ്യെടുത്തു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണു. അത്യന്തതരം തങ്ങൾക്കു യാതൊരുതരെയുമില്ലാത്ത സുറിയാനി സഭയെന്നും മനസ്സാക്ഷിക്കു വിരോധമായി "പുരാതനസഭ"യെന്നും മറ്റുമുള്ള നാമധേയങ്ങളാൽ മാത്രം നവീകരണത്തിന്നു പുരാതനസഭയും സുറിയാനിസഭയും ആയിത്തീരുവാൻ ഒരുനാളും ക

പ്രിയന്നുതല്പരനും ഇരുട്ടുകൊണ്ടു കൂടെ അടുത്തുൽ അടുത്തുനൽപ്പനയും താരക ഇനിയെങ്കിലും ധരിച്ചിരുന്നാൽ കൊള്ളാം. മനസ്സാക്ഷിയെ വളരെകാഴ്ചയായി ഗണിക്കുന്നവെന്നു നരിച്ച അന്ത്യമെങ്കിലും മനസ്സാക്ഷിയല്ലായ്മയെ കുറവും വിധിക്കുന്ന താരകാധിപർ അവരകൾക്കു മനസ്സാക്ഷികൾസരണമായിക്കൊണ്ടോ ജ്ഞാനെ പ്രസംഗിച്ചാൽ അഥവാ പ്രസംഗാപിപ്രാൻ ജടയാക്കിയതൊ എന്നറിഞ്ഞാൽകൊള്ളാം. വടകൻകാഴ്ചയെപ്പറ്റി എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും യാതൊരു കേൾപ്പോരും കേൾവിയില്ലെന്നും അപര്യു വല്ല സമാധാനവും പറവാൻ വടകരിൽ ആരുമില്ലെന്നും ഉള്ള ശുദ്ധഗതിയും ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഈ പ്രസംഗപരകൾക്കു താരകയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നു കൂടി ഞാൻ ചിലയായി സംശയിക്കുന്നു. സ്വന്തം പട്ടികകത്തി മണപ്പിക്കാതിരിക്കുകയാണു അന്ത്യമെന്നെന്നു താരകയും കൂടിയും ജനിയെങ്കിലും ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു. ഈ അപ്പോസ്തോലന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ ഒരാൾ ഇതുപോലെതന്നെ വാചകത്തിലെ ഉപദേശി ബഹുമാനമുള്ള “വടകൻരാത്രി” എന്ന നവനാമകത്തിൽ ഒരുലേഖനം താരകയിൽ പ്രസംഗിച്ചിരുന്നതിന്റെ ധാരാളം വാചസ്പത്യവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധതയേയും മറ്റെ പറ്റി മണ്യനായ ഒരു വടകനും ചെ: പള്ളികൾ കരിശുക്കൽ മാണി അപ്പൻ അവർകളും ആയിരത്തന്നെ പത്നികയിൽ വിസ്മയമായി മറ്റുപടി എഴുതിയിരുന്നതു മണ്യവായ നകാൽ വിസ്മയിച്ചിരിക്കാനാകയില്ലല്ലോ. അതുപോലെതന്നെയാണു ഈ പ്രാവശ്യത്തെ ലേഖനത്തിലെ പരമാർത്ഥങ്ങളും എന്നു പറിച്ചുകൊണ്ടാൽ മാത്രം മതി.

എന്റെ സാരം! ഈയിടെ വടകോട്ടു കെട്ടും ഭാഗ്യമായി ജറമ്മി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഉപദേശിമാർക്കു സംഖ്യയില്ല. വടകരായ ഞങ്ങൾ ആരുതന്നെ വലിയ വിവരമെന്നുമുള്ളവരല്ലെന്നും വേഗം ഉപദേശിച്ചു മനസ്സു തിരിപ്പിക്കുമെന്നും വയറു പിടിച്ചാൻ മറ്റു വഴിയില്ലാഞ്ഞിട്ടു ഇവർ ആരാണ്ടൊക്കെ കൂടി പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ വെടിയാണത്രെ ഇതിന്നൊക്കെ കാരണം. മൂന്നൊന്നു, ക്രൂരനൊ, നെടിയെന്നൊ, ഒറ്റക്കണ്ണനൊ എന്നു വേണമെങ്കിലും ജ്ഞാതരായിട്ടുണ്ടു. മൂന്നാമതാണു ഉപദേശി തിരുവിതാംകൂറിലെ നവീകരണകാര്യത്തെ ജനസംഖ്യയെത്താൽ നൂററിനു അമ്പത്തിമൂന്നും ഉപദേശിമാരാണെന്നാണു തോന്നുന്നത്. ഉപദേശം ഇക്കാലത്തു വേലയെടുക്കാതെ കാലക്ഷേപം കഴിക്കുവാനുള്ള നവീനോപായങ്ങളിൽ ഒന്നാകയാൽ അവരിൽ അനേകരും ആ നൂതനം കണ്ടുപിടിച്ചു ഉപദേശം ഉപദേശത്തിനു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഉപദേശിമാരുടെ സംഖ്യ പ്രതിദിനം വർദ്ധിച്ചുതന്നെ വരുന്നു. സ്വല്പം വല്ലതും പഠിക്കുകയാ ഒരു വേലയില്ലാതെ ഇരിക്കുകയാ ചെയ്യാൽ വല്ലതാകട്ടെ വല്ല വടകൻ ദിക്കുകളിലും പോയി ഉപദേശിച്ചുകൂടയാ. എന്നാണു ഒട്ടു മിക്കവാറും തീർച്ചയാക്കുന്നത്. ശരിയായി കൂട്ടവായിപ്പാൻ പോലും അറിയാത്തവരും ഒരു മുറിപാട്ടു മാത്രം പഠിച്ചവരും ഒക്കെ ഉപദേശി. സ്വദേശിബഹുമാനമറ്റും മറ്റും ഉപദേശിമാരുടെ ഉപദേശിബഹുമാനമുള്ളതിയിരിക്കുന്നു. ഇവർ വേറെ തൊഴിൽ ഒന്നുമില്ലാത്താ? ഇതിന്നൊണ്ടൊ സാരവലിയ പ്രയാസം വല്ലതുമില്ല. മൂന്നാൽ രൂപായുടെ ഒരു വേലപുസ്തകവും മൂന്നാൽ ചക്രത്തിന്റെ പാട്ടുപുസ്തകവും വാങ്ങിച്ചു പുറം വലിച്ചു പഠിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു, ചില മുറിപാട്ടുകളും ഹിന്ദിസുമാങ്കി അവയുടെ താഴെ ചുമന്ന മഷികൊണ്ടോ പേനയിൽ കൊണ്ടോ നാലഞ്ചു വരയും കൊടുത്തു വല്ല ചുരുക്കിലും ചുരുക്കിൽ നടന്നു എന്നുപോലെ ഒരു ഉപദേശിച്ചാൽ ഒന്നാൽ കാലക്ഷേപത്തിനുവേണ്ട വകകൾ എല്ലാം സമാർത്ഥമായി സഹോദരസ്നേഹത്തോടുകൂടി പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഒരു വടക്കത്താപ്പിയും അകറ്റുകയും ഉണ്ടായിലോ വിശേഷമായി. വല്ല കള്ള റിപ്പോർട്ടോ വായനിയോ വല്ലവരെക്കൊണ്ടും എഴുതിച്ചു ഒപ്പു വെക്കുന്നതോടുകൂടി മാത്രം രൂപാ അഞ്ചു കയ്യിൽ കിട്ടുന്ന പട്ടിയും. ഇവരെയും വടിയും കത്തിപ്പിടിച്ച് കെട്ടും താങ്ങി സംഘം ചേർന്നുവെക്കുന്നതു കണ്ടാൽ മലയാറ്റൂർ പക്ഷിയിൽ പെരുനാളിന്നോ ഓരോളം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇവരെ ഇങ്ങനെ നായക്കുന്നതുകൊണ്ടു പലപ്പോഴും ഞാൻ സംശയിച്ചിട്ടുണ്ടു യാതൊരു ഗുണവും ആകും സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. അഥവാ വല്ല ഗുണമുണ്ടായിൽ അതു മോറ്റുകച്ചവടക്കും വേറെ ചിലകൾക്കും. ഇവർ വടക

ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ പിന്നീട് അനേകം മോശക്കാര്യങ്ങൾ നടന്നു വന്നു. കിട്ടിയതും പണം പലിശയും കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു. ന്യായോപാധിയെങ്കിൽ കാര്യങ്ങൾക്കു ഒന്നിന്നും തന്നെ ഒരു നടപടി തീരുമാനമുണ്ടെന്നാണത്രെ ഇവരിൽ ചിലരുടെ നാടീകരണപരീക്ഷണത്തിലെ പരമാർത്ഥവും. ഇതിനൊക്കെ പുറമെ വല്ല പക്ഷിയിലും വല്ല വശകോമരോടാ ഉണ്ടോയെന്നു നിരക്കി ഇവർ അവിടെ എത്തി ചില യാത്രാപ്രശ്നങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ ഭക്തിയിൽ അത്ഭുതരകലമുണ്ടാക്കി; വളരെ പീഡകളും മറ്റും ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചുവെന്നു ജല്ലിച്ചു പുണ്യവാളത്വം നവിക്കയും ചെയ്തു. സുവിശേഷവേലയ്ക്കു നാം പറഞ്ഞു വിരിഞ്ഞു വരുന്നതിനായിത്തന്നെ ഇവർ ചെയ്യുവാനുണ്ടായ യോഗ്യതയെ സാക്ഷ്യങ്ങളെപ്പറ്റി മേൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നവരിൽ നിന്നും ഏതൊരു ഏതൊരു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെയാണു ഈ അപ്പോസ്തലൻമാർ വരുകയും ചെയ്യുന്ന സുവിശേഷവേലയെന്നു നവീകരണസഭാസഭാകാര്യം. അവരുടെ ഭക്തിയുള്ള മാന്യന്മാരും ഇനിയെങ്കിലും ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു. അതുകൊണ്ടു സുവിശേഷപ്രസംഗ സംഘങ്ങൾ വെള്ളയെഴുത്തുപ്രതിയെങ്കിലും ദയവു ചെയ്യു ഇപ്രകാരമുള്ള പരിശുദ്ധ അപ്പോസ്തലൻമാരെ കണ്ടുപിടിച്ചു കണ്ടും തീർത്തു പറഞ്ഞയക്കുകയോ മറ്റുവല്ല പ്രതിവിധികൾ ചെയ്യുകയോ ചെയ്യേണ്ടിയ കാലം ഏതൊരു സന്നിഹിതമായിരിക്കുന്നു. അതല്ലാതെ വരുന്നതിനായിത്തന്നെ സുവിശേഷവേലയ്ക്കു ഏതൊരുവരും വല്ല തലക്കെട്ടും കൊടുത്തു ഇവരിൽ വല്ലവരും വയറുവെട്ടിപ്പിന്നെത്തിയാൽ വല്ല പത്രങ്ങളിലും നീട്ടിക്കൊട്ടി വെട്ടിക്കൊട്ടി വിട്ടുനൽകാൻ കണ്ടു; ഇതൊക്കെ പരമാർത്ഥമായിരിക്കാം എന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ സംഘത്തിന്റെ പണമെല്ലാം ഒരു വകയായി വെട്ടിക്കൊടുത്തു നൽകുവാൻ മാത്രം അന്യായീകരണമെന്നുള്ളതല്ലാതെ, അതുകൊണ്ടു ജനസമാഹൃത്തിന്നു പറയത്തക്ക യാതൊരു ഗുണവും സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല.

ഒരു വകയെ.

‘വിവാഹകാർയ്യം’ ലേഖകന്റെ സമ്പന്നമാക്കുവാൻ.

ഇടവകപ്പത്രീകാധിപർ അപ്രകാരം, സാദാ! കഴിഞ്ഞ ഹൃദയം പു: ൫൦൦൦ പത്രീകയിൽ ‘വിവാഹകാർയ്യം’ എന്ന തലവാചകത്തിൽ ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത ലേഖനം മുഴുവനായിട്ടു, ഏനിക്കു വല്ലതുമുണ്ടായിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നുള്ള ലേഖകന്റെ വാജമായ അപേക്ഷയനുസരിച്ചു, ഇതുവരെയും പരിശോധിച്ചു, ഇനിയും ക്ഷണമില്ലാത്തതിനാൽ, അതിലെ സംവാദങ്ങളെയും വിശദീകരിച്ചു, മാന്യവായനക്കാരെ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു ഹിതപ്പെടുന്നതിന്നു, സഭയ്ക്കു നിങ്ങളുടെ പത്രീകയുടെ പുറംകലാസ്പിലെങ്കിലും വേർതിരിക്കണമെന്നുപോലും.

‘മറുപടി’ ലേഖനത്തെ ഞാൻ സമ്മതിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞാൻ സമ്മതിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും രണ്ടാമത്തെ അറിയിപ്പിന്നു ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. വിശേഷം, ‘വിവാഹകാർയ്യം’ എന്ന ലേഖനത്തിന്നു തെല്ലം ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. ഇതും പോകട്ടെ, മറുപടി ലേഖനത്തെ ഞാൻ നിഷേധിച്ചു എന്നു വിവാഹകാർയ്യലിഖിതാവതന്നെ, തന്റെ നാലാം വകയിൽ ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ടു. അതായതു “അറിയിപ്പുകാരൻ തന്റെ രണ്ടാം അറിയിപ്പിൽ അതിനെ (മറുപടി ലേഖനം) രണ്ടാം നിഷേധിച്ചു” എന്നത്രെ. സ്നേഹിതാ! കണ്ണു തുറന്നു വായിച്ചുനോക്കുക. ഇനിമേലാൽ പൂർവ്വപരവിരുദ്ധമായി സംസാരിക്കരുതെ! ചിത്തഭ്രമംകൊണ്ടു ലേഖനം എഴുതാൻ വന്നാൽ, ആയുസ്സു വളരുകമെന്നായിരിക്കും ലേഖകന്റെ വാചം. ൨. തലവാചകവും ലേഖനവും തമ്മിൽ യാതൊരു സംബന്ധമില്ലെന്നും ലേഖകനെപോലെ എന്തും തട്ടിവിടാമെന്നു ഭ്രാന്തെന്നു വിട്ടുവായന്മാരും, മനമതി കഴിയായുള്ളവരല്ലാതെ പറയുകയില്ലാ. ൩. ഞാൻ ഒരു അഭിപ്രായക്കാരനെ കൂട്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ലേഖകൻ ജല്ലിക്കുന്നു. സ്നേഹിതനെ തൊട്ടി ഇടവിക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ പകുതി വേണ്ടെന്നില്ലാ. ആ സമിതിക്കു ഏനിക്കു ഒരു കൂട്ടുകാരനെ അറുവ

ശ്രീലീലാ. ഞാൻ പിടിച്ചിട്ടുവെച്ചു. “വെറുവാ മാപ്പുന്ന മുതലാളി അവൻ കണ്ടാൽ വഴുതുകയൊ” എന്നു പറയുന്നതുപോലെ, അനന്യഗതിതനായിരിക്കുമ്പോൾ വലുതിനൊക്കെ വഴികൂടി കുറച്ചു സമ്മാനം വാങ്ങിക്കുക എന്നതു ലേഖകന്റെ സമുദായ ഗുണങ്ങളിൽ പ്രഥമസമാനത്തെ വഹിക്കുന്നതാണ്. ൪. വായനക്കാർ വാസ്തവം ഗ്രഹിച്ചാൽവേണ്ടി എന്ന ലേഖകൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. സ്റ്റേഷനിൽ വാസ്തവം പറയത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ വല്ല കള്ളവും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നോ? താൻ പറയുന്നതുതന്നെയാണ്, വാസ്തവം, എന്നതന്നത്താൻ പ്രസംഗിക്കുന്ന സമിതിക്കു മാന്യവായനക്കാരുടെ അധിപർ സാർ അവർക്കുടേയും അറിവായങ്ങൾ ചോദിച്ചു, ഒരു പ്രകാരത്തിലും ഉചിതമായില്ലെന്നു പ്രത്യേകം ഒപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ലേഖകനെപോലെയുള്ളവർ അല്ലാ അധിപർ സാർ അവർക്കും മറ്റും എന്നു, മേലാൽ സദാ സ്മരിച്ചുകൊള്ളണം.

൧. അംഗീയാ സഭയിൽ നിന്നുള്ള കല്യാണം മുൻപു പ്രചാരമില്ലായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിനെ എനിക്കു ലോകപരിചയം ഇല്ലാ എന്നുള്ള കാരണത്താൽ ഖണ്ഡികാനായി ഒരുപൈട ലേഖകൻ ഭൂഗോളത്തിൽവെച്ചു ജലാശയങ്ങളോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അയന്നപ്പോൾ ഒഴിച്ചുള്ള കല്യാണം യാതൊരു ബാധസഭയിൽ മുൻകാലത്തു തീരെ ഇല്ലായിരുന്നു. ഇതിനെ ആലോചിച്ചാൽ മുൻകാലത്തു, അംഗീയാ സഭയിൽ നിന്നുള്ള വിവാഹം പ്രചാരമില്ലായിരുന്നു എന്നു ഏതെങ്കിലും സംശയംവിനാ വേദാഭ്യുദയം വന്നതാണ്. ഇതുകൊണ്ടു തൃപ്തിയായില്ലെങ്കിൽ ഒന്നുകൂടി കുറിക്കുന്നു. നാൾക്കു നാൾ ഭരണസംഘ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന സമിതിക്കു മുൻപുണ്ടായിരുന്നതിനെക്കാൾ ഇപ്പോഴാണ് പ്രചാരമെന്നു വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്ത ജനങ്ങൾക്കുകൂടി അറിയാവുന്നതാണ്.

൨. അറിയിപ്പു സമീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പഠത്തിരിക്കുന്നതു, ശിക്ഷപ്പെടാലും ഉദരത്തെ പൂരിപ്പിക്കുന്നതെന്നുള്ള മോഷ്ടാക്കളെപ്പോലെയുള്ളവരുടെ ഇടയിൽ അല്ലാത്ത ജനാനുമുള്ളവരുടെ ഇടയിൽ സുസാധ്യങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നതാകുന്നു. അറിയിപ്പു സമീകരിക്കുന്നപക്ഷം “ചിലദോഷങ്ങൾ” എന്നും മറ്റും ഉള്ള പ്രയോഗങ്ങളെ, ലേഖകന്റെ വാചകശാലയിലേക്കു വെക്കിക്കെട്ടി അയക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നുമാത്രം തൽക്കാലം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. വല്ല അത്യാവശ്യകമായിട്ടു ഞാൻ കെട്ടിപ്പോയിച്ചിട്ടില്ലാതിരിക്കെ, ഇല്ലാത്തതിനെ എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു, ലേഖകന്റെ നയനസുഖകേടുകൊണ്ടോ? അതോ ശുദ്ധോദ്ദേശവാദനാമു അല്ലാത്തതുകൊണ്ടോ ആയിരിക്കാം. “ആരാധനാലോ” എന്നു പോലു വയ്ക്കുന്നതു, മികവാറും വാസ്തവകൃഷ്ടങ്ങളെ പറയുന്നതിനല്ല. പ്രസ്തുത, കുറുക്കലും വഴുതലും പറയുന്നതിനാണ്, ടി. പേരു വയ്ക്കുന്നതു, ഇതിലേക്കു മറുപടിക്കാരന്റെ ലേഖനം ഉദ്യോക്താമാണ്.

൩. ഇതരസഭകൾ എന്ന ലേഖകൻ ഉദ്ദേശിച്ചു എഴുതിയിരുന്നതു, ഏതിന്റെ എല്ലാം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണെന്നാണു ഞാൻ ചോദിച്ചതു, ആയു എന്നീക്കു അറിവാൻ പാടില്ലാത്തതിനാണെന്നു ഉദ്ദേശിച്ചു ലേഖകന്റെ ശുദ്ധഗതി ഭരണീയതന്നെ. “മോശാസഭയിൽനിന്നുള്ള കല്യാണം ഇവിടങ്ങളിൽ നടപ്പില്ലാ നടപ്പില്ലാ നടന്നതായി കേൾക്കുമ്പോൾ, എന്നാൽ ആയു, ഏന്റെ ശിശുത്വംകൊണ്ടായിരിക്കാം എന്നാണല്ലോ ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നതു, പടിഞ്ഞാറേഭാഗത്തും മറ്റും അനവധിയിരുന്നു എങ്കിൽ കാണാമായിരുന്നു എന്നു സ്റ്റേഷനിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒന്നരണ്ടോ മറ്റൊരാളാലും കണ്ടുകൊണ്ടു ഒന്നിനെ സമാപിച്ചാൻ പാടില്ലാ.

൪. “പൈതൽ നടക്കേണ്ടുന്ന വഴിയിൽ അവനെ അഭ്യസിപ്പിക്ക എന്നാണ് അവൻ വ്യക്തമാക്കുമ്പോൾ അതിനെ വിട്ടുമാറുകയില്ല” എന്നു ജനാനിയായ ശലോമോൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ വിചാരിച്ചാൽ, ഒരു അംഗീയാസ്ത്രീ പൈതൽ പ്രായത്തിൽ അഭ്യസിക്കുന്നതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെച്ചു ഏങ്ങിനെ യാതൊരുവായ പശ്ചാത്തപ്തിയും യേശുവിന്റെയും തൂപ്പിന്റെയും മോശ്വദാരെക്കുറിച്ച് വിചാരിക്കുന്നതായാലും, അവർ സാക്ഷാൽക്കളിനെ പഠിച്ചില്ലാ എന്നു നമുക്കു അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ ലേഖകൻ ശലോമോനെക്കാൾ ജനാനിയല്ലല്ലോ. പുരുഷന്മാരുടെ ആത്മാക്കളോടു മറുപടിക്കാരൻ ഏതോ ശത്രുതയുണ്ടെന്നുള്ളതു ഏന്റെ ഉപദേശം പറഞ്ഞിരുന്നതിനെ തെറ്റിപ്പരിചിച്ച് കുറെ അസംബന്ധങ്ങളെ ചർച്ചിച്ചുകൂടിയി.

ക്കുന്നത്, ലേഖകന്റെ തുമ്പുകേട്ട അനേക മൌഢ്യങ്ങളിൽ ഒന്നും ആകുന്നു. “അന്യസഭയിലേക്കു ഒരു സ്ത്രീയെ കൊടുത്തതിനാൽ പട്ടികാരൻ അയാളെ മുടക്കി എന്നും” (മറ്റൊ പട്ടികാരൻ സന്തോഷിച്ചു പറ്റാൻ ഭാവമില്ല) അന്യസഭയിൽനിന്നു ഒരു സ്ത്രീയെ എടുത്ത ആളിനോടു പട്ടികാരൻ സന്തോഷിച്ചു എന്നും ലേഖകൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ അന്യ സഭാസ്ത്രീയുടെ ചിട്ടുകാരെ ആ പട്ടികാരൻ മുടക്കി എന്നുള്ളതു ലേഖകൻ വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു.

൭. ഇവിടെ അടുത്ത പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു ഏറെനാൾക്കു മുൻപു ഒരുപുലസ്ത്രീ പ്രസവിച്ചതിൽ യൂറോപ്യനെപോലെ വെള്ളനിറവും തേജസ്സുമുള്ള ഒരു ആൺകുട്ടി ഉണ്ടാകുകയും പിന്നീടു അവനൊരു കട്ടിയുണ്ടായതും ആ നിറത്തിൽ തന്നെയും ഇപ്പോഴും ഇവർ രണ്ടാളും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതും ‘സാപ്പു’ ‘സാപ്പു’ എന്നു വിളിച്ചുവരുണെങ്കിലും ബുദ്ധിയിൽ കോവർകുഴതയെപോലെയാണു സാപ്പിനു തുല്യമായിരിക്കുന്ന ഒരു ബുദ്ധിയും പ്രവൃത്തിച്ചു കാണുന്നില്ല. (ജ്ഞാനം ബുദ്ധിയുടെ ചരിത്രം ഉണ്ടു) ഇങ്ങനെ അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പറഞ്ഞു രരരര. ഇതിൽനിന്നു വരുന്നതെന്തെന്നുവെച്ചാൽ അംഗ്ലിയാസ്ത്രീയിൽ യാകോബായകാരനുണ്ടാകുന്ന സന്തതികൾ കോവർകുഴതകളെപോലെ ആകുമെന്നാണു ലേഖകൻ ഇതിനു സമാധാനം എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനെ വിചാരിച്ചാൽ ഒരു സംപ്രതിഭാനവാൻ ആണെന്നു ആരും അഭിപ്രായപ്പെടും.

൬. ഒരാൾ ചെയ്യുന്നതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി എന്റെ ലേഖനം ഫലിച്ചിപ്പന്നു ലേഖകനെ പോലെയുള്ള മറുപടികളല്ലാതെ പറയുകയില്ല. അനേകം ഫലിച്ചതായിട്ടു വേണമെങ്കിൽ പറഞ്ഞു രരരര.

൭. “അംഗ്ലിയാ സഭകാരെ സത്യവിശ്വാസ സഭയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ പുറജാതികാരെക്കാൾ നിത്യജ്ഞമായി വിചാരിക്കപ്പെടണമെന്നു, ലേഖകൻ; സത്യസഭയിലെ ഒന്നാമത്തെ ഒരു വൈദികൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ എടുത്തെഴുതിയ ഭാഗത്തോടു ഞാനും പൂർണ്ണമായി ചേരുന്നു. പുറജാതിയിൽനിന്നെടുത്താലും അംഗ്ലിയായിൽനിന്നും എടുക്കുന്നതെന്നാണല്ലോ, ഇതിൽ ബലമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എന്റെ വാദവും ഇതുതന്നെയാണു. സ്റ്റേഫിതൻ എന്റെ വാദത്തെ രണ്ടു കയ്യും കൂപ്പി സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഇവിടെ സംശയംവിനാ അഭിപ്രായമാകുന്നുണ്ടു, പിന്നെ വെറുവാചാപ്തന്നതു എന്തിനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. പുറജാതികാരെക്കാൾ നിത്യജ്ഞമായിരിക്കുന്ന അംഗ്ലിയാ സഭയിൽനിന്നു ഒരു സ്ത്രീയെ തന്നുവാൻ അല്ലോ! അവരെ ഇങ്ങോട്ടു ചേർത്തുകൊള്ളണം!! എന്ന ഒരു വ്യവ്ചിതാവു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ എടുത്തുകാണിച്ചതന്നാൽ കൊള്ളായിരുന്നു.

൮. ഒരു വെടിക്കു രണ്ടെണ്ണം എന്നു കണ്ടുകെ, ഞാൻ മറുപടികാരൻ വച്ച വെടിയെ ഒരു ചിലു വിവാഹകാർയ്യലേഖകനായിട്ടു കൊണ്ടു എന്നും അദ്ദേഹത്തിനു സമാസം ഉള്ളെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആയതിനാൽ തൽപരിചാരണാർമുഖമുള്ള എന്റെ മറുവെടിയായ ഈ വരുന്നത്, നമ്മുടെ മറുപടികാരൻ സേർ, എന്റെ മുൻവെടിയായ മാസവേശികളുടെ ദൈവം നീമിത്തം അന്നപ്രാസങ്ങൾ വേണ്ടാതെ കിടക്കുകയായിരിക്കാം. ഏറെ കഷ്ടത പോയാൽ പറി പിടിക്കുമെന്നു പറയുന്നതു വ്യഥാവല്ല.

അവസാനമായി ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത അസംബന്ധം, എന്റെ വേർക്കു ലേഖനം പൂർത്തിയായില്ലെന്നും അഭിപ്രായകാർയ്യം പൂർത്തിയായെന്നുമുള്ളതാകുന്നു. (മുഴുവനായിട്ടാണല്ലോ അഭിപ്രായം) സ്റ്റേഫിതൻ, വേണ്ടതിൽ ശൂന്യഗർഭവും വേണ്ടാത്തതിൽ നിബിഡതയുമായിരിക്കുന്ന ഒരു ലേഖനവും കൊണ്ടു ചാടിവന്നു, മറുപക്ഷത്തുനിന്നും ഒന്നും വരുവാനില്ലെന്നും, രാൻ പറയുന്നതു ധനുവുമെന്നും വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു അധിപർസാർ അവർകളുടേയും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങൾ ചോദിച്ചതു, വെറും മൂഢതപമാണെന്നുള്ളതിന്നു രണ്ടു പക്ഷമുണ്ടാകുകയില്ല. ഈ ലേഖനത്തിലെ സമാഖ്യാതങ്ങളേയും കുറിച്ചു വിചാരിക്കുന്നതായാൽ ഇദ്ദേഹം മനുഷ്യരൂപത്തോടുകൂടിയ ഒരു മൃഗവും കരകള (ചകുക്കൾ) നാശകരനായിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രാകാരനും എന്നല്ലാതെ മനുഷ്യനെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. ശേഷം അടുത്തതിൽതന്നെ പറയുന്നതായിരിക്കും.

സുവിശേഷപ്രസംഗികൻ.

(ദേവനാഥനാമകയിൽ നിന്നും).

സാർ,—ഈ തലവായകത്തോടു കൂടി പുഞ്ചമണ്ണിൽ മാമ്മൻ ഉപദേശിയേയും അയാളുടെ വേലയേയും സംബന്ധിച്ചു “ശ്രോതാവു” കഴിഞ്ഞലകം താരകയിൽ എഴുതിയിരുന്നതു ഞാനും വായിച്ചു. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഇനിക്കു ചില സംശയങ്ങൾ ഉള്ളവയെ “ശ്രോതാവോ” വേറെ ആരെങ്കിലുമൊ രീതിയുടനീളം കൊള്ളാം. ഒരാളിന്റെ വേലയുടെ താല്പര്യം കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ അയാൾ ഇന്നവിധമുള്ള ആളാകുന്നു എന്നു രീതിപ്പെടുത്താമൊ? മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം ൭-ാം അദ്ധ്യായം ൨൨-ാം ൨൩-ാം വാക്യങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു എങ്ങിനെയുള്ള ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചാണു. വോക്സ്സാസ്സവർക്കൾ മാത്രമല്ല കൊണ്ടവൻപ്രകാരം നടത്തിയിരുന്നപ്പോൾ ഇപ്രകാരം പറയേണ്ടതായി. “ഒരുവൻ ഒരു മരിച്ചയാളിനെ ഉയർപ്പിച്ചാലും ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സു അവനിൽ ഉണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞല്ലാതെ ഞാൻ അവനെ വിശ്വസിക്കയില്ല”. ഈ സംഗതിയെ തെളിയിക്കുന്നതായ ഒരു കഥയുണ്ടു. ഈ കഥ “ലെഫ് ഓഫ് ഫെയ്യിത്ത്” എന്ന പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരായ റവ. ഇവാൻ എച്ച്. ഫോർട്ടിൻ എന്ന സാസ്സിനാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു എടുത്തു കിട്ടിയതാണു. ഒരിക്കൽ ഒരു പട്ടാളക്കാരന്റെ വേലത്തിൽ ഒരാൾ ഒരു പള്ളിയിൽ ചെന്നു. ആ പള്ളിയിലെ പട്ടാളക്കാരൻ ഈ ആളിനോടു ഒരു പ്രസംഗം പറയുന്നതിന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അയാൾ പ്രസംഗപീഠത്തിൽ കയറിനിന്നു ഒരു പ്രസംഗം പറഞ്ഞു. അതിന്റെ വിശേഷംകൊണ്ടു പള്ളിയിലുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരും കുറഞ്ഞുപോയി. പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു ഉടപ്പു മറിയപ്പോൾ അയാളുടെ നെഞ്ചത്തു “വൈയത്സബ്ബ” എന്നൊരു അടയാളം കണ്ടു. അപ്പോൾ പള്ളിയിലെ പട്ടാളക്കാരൻ “അല്ല നിങ്ങൾ വൈയത്സബ്ബ ആണോ. പിന്നെ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചതു എങ്ങിനെ?” എന്നു ചോദിച്ചു. ഇതിന്നു വൈയത്സബ്ബന്റെ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. “ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചാൽ നിങ്ങൾ കേൾക്കുമോ. ഞാൻ എന്റെ കാര്യം സാധിക്കുന്നതിനായി അവിടെയും ഇവിടെയും ഓരോ വായകന്റെയും മുമ്പിൽ വന്നു. അയാളുടെ വേല ചെയ്യുകൊള്ളും” ഈ കാരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു മാമ്മൻ ഉപദേശിയുടെ വേലയുടെ താല്പര്യം കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ അയാളെ സംബന്ധിച്ചു ഒരഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണു ഇനിക്കു തോന്നുന്നതു. ഈ ഉപദേശി ഇവിടെയുള്ള ക്രിസ്തീയ സഭയെ ഉണർത്തുന്നതിനായി ദൈവത്താൽ അയക്കപ്പെട്ടയാളാണെന്നു വിശ്വസിക്കയും പ്രോത്സാഹിക്കയും ചെയ്യുന്നവരിൽ ആരെങ്കിലും താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾക്കു സമാധാനം പറയണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

൧. ഓരോരുത്തരും തെറ്റായും അഗണ്യമായും വേദപുസ്തകത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു എന്തുകൊണ്ടു? “കർത്താവേ കഴിയുന്നതാകുന്നു ഏകിൽ ഈ പറമ്പാത്രം എന്നിൽനിന്നു നീങ്ങിപ്പോകേണ്ടമെ” എന്നു യേശു ക്രിസ്തു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു തനിക്കു സമയം വന്നുപോയി എന്നു മാത്രമല്ല വെച്ചുപറയും. ആൾ പ്രസംഗിച്ചതു ദൈവദൂഷണമല്ലയൊ ഇതുകൂടാതെ വെളിപാടുപുസ്തകം ൨-ാം അദ്ധ്യായം ൧൪-ാം വാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വലിയ ദൈവത്തിന്റെ അത്താഴം കിത്താടിന്റെ അത്താഴം ആകുന്നു എന്നും ഇതൊരുതന്നെ ദൈവദൂഷണമാകുന്നു എന്നും ഇതിന്നു കടകപൊടിക്കുന്നതു യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്തിൽ ആകുന്നു എന്നും അവിടെ വെച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. തിരുവല്ലവെച്ചു ൫. താലന്ത വാങ്ങിയ ദാസൻ പരിശുദ്ധാത്മാവാണെന്നും കോട്ടയത്തുവെച്ചു മുടിയനായ പുത്രന്റെ ഉപദേശിലെ പെരുമാറ്റം സഭയാണെന്നും പ്രസംഗിച്ചു. ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ ഉപദേശിയുടെ സ്വയവും വസ്തുവവിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളതല്ലയൊ?

൨. വെണ്മണി പള്ളിയിൽ വെച്ചു മുകളിൽ ഒരു വെളിച്ചം കണ്ടു എന്നും പറഞ്ഞു വിളക്കുതണ്ടുവഴി ശീലാന്തിയേൽ കയറിയതിന്റെ ശേഷം അങ്ങനെ ചെയ്തതു തെറ്റിപ്പോയി എന്നു അവിടെവെച്ചു ഏറ്റുപറഞ്ഞിട്ടും ഇരവിപേരൂർ സൂര്യൻ കേൾക്കു യോഗം നടത്തുമ്പോൾ വെണ്മണിയിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതായ ദൈവം അയാളെ മേലോട്ടു എടുത്തതിന്റെ ശേഷമാണെന്നും കോട്ടയത്തു രിതാനകരെന്നിന്നും താ

പത്താതിവരെ ഒരുപോലെയത്രെ കഴിച്ചപ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ ഒന്നു നോക്കിയതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു ആ സ്ത്രീ ഉപദേശിയേയും മറ്റും കണ്ടിട്ടു കരഞ്ഞുകൊണ്ടുപിന്നു എന്നു പിന്നീട് പ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതും പരമാർത്ഥവിരുദ്ധങ്ങൾ അല്ലയോ. ആത്മനിരപ്പുള്ള ഒരാളിനു ഓരം വിധം പറയാമൊ?

൩. ജനങ്ങളുടേയും പട്ടകാരുടേയും തലയിൽ കൈവെച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം ജയാൾക്കു ഏവിടെനിന്നു ലഭിച്ചു. മേല്പട്ടകാരന്റെ തലയിൽ കൈവെക്കുന്നതിനും അധികാരമുണ്ടെ? പട്ടകാരും മേല്പട്ടകാരുമുള്ള ഒരു സഭയിൽ ഓരം വിധം ക്രമകേടുക്ൾ അനുവദിക്കുന്നത് ശോശ്യമോ?

൪. ഉപദേശിക്കു രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള വരമുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടെന്നു നടിക്കുന്നത് യോഗ്യമോ? രണ്ടുമൂന്നു രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചിട്ടും സാധിക്കാത്തതായി ജനിക്കിവിവുണ്ടു. വെണ്ണണിയിൽ വെച്ചു ഉജ്ജ്വലിച്ചുള്ള ഒരു സ്ത്രീയെ ഫേമദണ്ഡം കഴിച്ചു വാ പൊളിപ്പിച്ചു കറെ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു അതിനേൽ ഉജ്ജ്വലിച്ചു കൊടുക്കയും പള്ളിയിലെ കുർശനു കൊണ്ടുവന്നു തലയിൽ വെക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും സ്ത്രീക്കു യാതൊരു ഗുണവുമുണ്ടായില്ല. ഏതു വാക്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു ഓരം വിധം പ്രവർത്തിച്ചതു? കോടയത്തുവെച്ചു ഒരുദിവസം രാത്രി ഏതോ സുഖകേടു വരികയും പോകയും പരിവൃക്ഷ ഒരു സ്ത്രീയെ ഉപദേശിയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഉപദേശി സ്ത്രീയോടു “നിന്റെ വേർ എന്തു?” സ്ത്രീ “ലഗിയോൻ” ഉപദേശി “നിന്റെ വാടു ഏവിടെ” സ്ത്രീ “കുമാരകത്തു” ഉപദേശി “നീ എന്തിനു വന്നു” സ്ത്രീ “പ്രസംഗം പറയുന്നത് ഇനിക്കു വിശേഷമാകുന്നു” ഇത്രയും സംഭാഷണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉപദേശി ഒരു വഴുത എണ്ണപോലും പറയാതെ അവളിൽനിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോക എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്റെ പോകുന്നതിൽ നിന്നു തൊപ്പി ഏടുത്തു സ്ത്രീയുടെ കന്നത്തു ഒരുദിയും രണ്ടു കൈകളേയും കൂട്ടി മുമ്പോട്ടു പിടിച്ചിട്ടു പുറകോട്ടു ഒരുതള്ളം കൊടുത്തു. സ്ത്രീ പോയി വീണ്ടപ്പോൾ ബാധ ഇറങ്ങി ഏടുത്തുകൊണ്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു ഉപദേശി തിരിഞ്ഞു നടന്നുകൂടത്തു.

൫. വേദവാക്യത്തെ ഒന്നിനൊന്നായിട്ടു ഉപയോഗിക്കുന്നത് യോഗ്യമോ. ൧൮൩൦ം സങ്കീർത്തനം ൩൦൦ം വാക്യത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ കയ്യയർത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പഠങ്ങിരിക്കുന്നത് ഓരോ ചിലറ്റു സംഗതികൾക്കും ഉപദേശി കൈപൊക്കിക്കുന്നതിനു അടിസ്ഥാനമായിട്ടു പറയുകയുണ്ടായി. ജതുക്രൂരത മനുഷ്യരെ മേലോട്ടും കീഴോട്ടും ചാടിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥമായ ൩൦൦൦ അദ്ധ്യായം ൧൩൦൦൦ വാക്യവും പാട്ടുകൾക്കു പുസ്തകം ൨൦൦൦ അദ്ധ്യായം ൧൨൦൦൦ വാക്യവുമാണു. മനുഷ്യർ പിടിച്ചുവാങ്ങേണ്ടിയിട്ടുള്ള യോഗങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ മേലുകീഴു ചാടുന്ന ഒരു ക്രമം നടപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നത് ആരുടെ ഗുണത്തിനായിട്ടാണ്.

അതിശയമായുള്ള കാഴ്ചകൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നു ഉപദേശി ഘോഷിക്കുന്നത് വാസ്തവമാണോ. വെണ്ണണി പള്ളിയുടെ മുകളിൽ ഒരു ഓലകണ്ണിയിൽ ഒരു തുള്ളി വെള്ളം നിന്നതിൽ സൂര്യൻ രശ്മികൾ കണ്ടിട്ടു ഒരു സ്വപ്നീയ പ്രകാശമാണെന്നു പറഞ്ഞു വരളമുണ്ടാകിയതു ഒരുവക പിടിച്ചുയോ. ചിലർ ഇതു വിശ്വസിക്കാതെ ഏണി കൊണ്ടുവന്ന ഒരാളിനെ മുകളിൽ കയറ്റി നോക്കിച്ചിട്ടു കണ്ടതു വെള്ളത്തുള്ളിയാണെന്നു അല്ലായിരുന്നോ? മറ്റുള്ള കാഴ്ചകളും ഓരം വിധമുള്ളവയല്ലയോ?

സംശയഗ്രസ്തൻ.

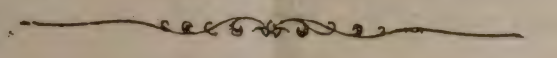
രക്ഷാ പ്രാസംഗികൻ.

പുഞ്ചമണ്ണിൽ മമ്മൻ മുതലായ ഉപദേശിമാരെ സംബന്ധിച്ചു ഗുണഭോജി വിവേചനം ചെയ്യുന്നതായി “രക്ഷാപ്രസംഗികൾ” എന്ന പേരിൽ സുറിയാനിസഭാ ലഘുലേഖ സംഘത്തിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ പുസ്തകം ഞങ്ങൾക്കു അഭിപ്രായത്തിനായി അയച്ചുനൽകിയിരിക്കുന്നത് നന്ദിപൂർവ്വം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. മമ്മൻ മുതലായ നവീന ഉപദേശികളും അമരടേ മുൻഗാമികളായ നവീകരണ ഉപദേശികളും നന്ദിവിശ്വസന സഭയെ കലങ്കുന്നതിനായി

ദൈവാത്മാവിനാൽ അല്ല, വിശാചിന്റെ ആത്മാവിനാൽ അയക്കപ്പെട്ട ദുരുപദേശികൾ ആണെന്നു വേദസാക്ഷികൾക്കൊണ്ടും യുക്തിക്കൊണ്ടും ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവവചനമെന്നും വിശുദ്ധവേദമെന്നും ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു നീടി പ്രസംഗിക്കുന്നവർ എങ്ങനെയുള്ളവരാണെന്നു ഗുണഭോഷ വിവേചനം ചെയ്യാതെ, കണ്ടുപെട്ട പാപങ്ങളെ പരിഹരിക്കുകയും ഇളക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാധുക്കൾക്കു വേണ്ടടത്തോളം അറിവു ഇതിൽനിന്നു പ്രാപിക്കാവുന്നതാണ്. വില രണ്ടു ചക്രം മാത്രമെ ഉള്ളൂ. എല്ലാ സുറിയാനികാരും ഈ ചെറിയ പുസ്തകം വാങ്ങി വായിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നു.

വിശുദ്ധ സഭയെ കലക്കുന്നവരായി ഓരോ കാലത്തും എഴുന്നേല്ക്കുമെന്നു വിശുദ്ധ വേദത്തിൽ മുന്നറിവു തന്നിട്ടുള്ള കള്ള ഉപദേശികളുടെ ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം പുഞ്ചമണ്ണിൽ മാമ്മൻ മുതലായ ഉപദേശികളോടു യോജിക്കുന്നതായി അയാളുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു എടുത്തു ഈ ചെറുപുസ്തകത്തിൽ സ്പഷ്ടമായി കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ ലക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നു പൊതു പഠിക്കുന്നതാകുന്നു. മാമ്മനെ സംബന്ധിച്ചു കേൾക്കാതെ ഈ കുറ്റാരോപണം വാസ്തവമാണെന്നു പ്രത്യക്ഷീകരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം ഞങ്ങളുടെ അറിവിൽ കിട്ടിയിരിക്കുന്നതു താഴെ പറയുന്നു. ഈ മാസം ഫ്രംഭം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച ഈ ഉപദേശിയും പരിവാരങ്ങളും കോട്ടയത്തു താഴത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഹോഷയാത്ര ചെയ്തു. ആ സമയം അവർവരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ടു ഈ ഹോഷയാത്ര നോക്കിക്കണ്ട അനേകം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിൽ ഒരു സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ചു “ഇവർ ഉപദേശിയുടെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത വ്യസനംമൂലം ഉപദേശിയെ നോക്കിക്കൊണ്ടു കണ്ണീർ കരഞ്ഞു എന്നും ഹാക്കോബായകാർക്കു സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനെക്കാൾ അവരുടെ കഴുത്തിൽ തിരികെ കെട്ടി സമുദ്രത്തിൽ താഴ്ത്തിക്കളകയാണു നല്ലതെന്നും” മറ്റും ഇയാൾ അടുത്തദിവസത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ വളരെ വാശിയോടുകൂടെ പറയുകയായി. ആ സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ചു മാമ്മൻചെയ്തു ഈ പ്രസ്താവന ശുദ്ധമെ വ്യാജമാണെന്നും അതിനു ക്ഷമായാചന ചെയ്യണമെന്നും ആ സ്ത്രീ മാമ്മനു നോട്ടീസുയക്കയും ഒരു പൊതുക്കേൾക്കൽ മറയ്ക്കുവാൻ പല വ്യാജങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുപോലെ മാമ്മൻ തന്റെ വ്യാജപ്രസ്താവനയെ മറയ്ക്കുന്നതിനു പല വ്യാജങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ചോദ്യത്തിനു മറുപടി പറയാതെയും ഒരു മറുപടി അയക്കയും ചെയ്തു. ഇതുകൊണ്ടു ആ മാന്യസ്ത്രീ അടങ്ങാതെ തന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു തക്ക സമാധാനം പറയണമെന്നു വിളിച്ചു നോട്ടീസുയച്ചപ്പോൾ, മാമ്മൻതന്നെ ആ സ്ത്രീയുടെ ഭവനത്തിൽവന്നു അവളുടെയും ഭർത്താവിന്റെയും കാലേൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് പലരുടേയും മുമ്പാകെ തന്റെ വ്യാജപ്രസ്താവനയ്ക്കു ക്ഷമായാചന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. “കണ്ണീർ കരഞ്ഞു” എന്നും മറ്റും ആ സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ചു മാമ്മൻ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞതു അവന്റെ കല്പിതമാണെന്നുള്ളതൊളം സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവു തന്നെ കൊണ്ടു പ്രസംഗിപ്പിക്കുന്നതെന്നു മാമ്മൻ ഏല്പാഴ്ച പറയാറുണ്ടു്. പരിശുദ്ധാത്മാവു വ്യാജം പറകയില്ല. അതിനാൽ മാമ്മനെക്കൊണ്ടു പ്രസംഗിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാവു വിശാചിന്റെ ആത്മാവാണെന്നു ഈ ക്ഷമായാചനയാൽ മാമ്മൻ തന്നെ മൗനമായി സമ്മതിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മലങ്കര ഇടവകയുടെ മൗലികീവന്നാസ്പോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ എഴുത്തു.

നമ്മുടെ എല്ലാ പള്ളികളിലേയും പട്ടികാരും കൈകാരും യോഗജനങ്ങളും കണ്ടുനാൽ നിങ്ങൾക്കു വാഴ്ച.

നമ്മുടെ സഹോദരൻ കഴിഞ്ഞുപോയ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെ ഓർമ്മ ഈ തുലാമാസം സുറിയാനികളിൽ ഫ്രംഭം-ക്കു മലയാളികളിൽ ഫ്രംഭം-ക്കു ശനിയാഴ്ച പതിനാലാം പ്രകാരം പത്തമലെ സിംഹനന്ദിയിൽ

വെച്ചു കഴിക്കപ്പെടുന്നതാകയാൽ വെള്ളിക്കുരിശു മുതലായ പള്ളിസാമാനങ്ങളോടു കൂടി നിങ്ങളെല്ലാവരും വന്നു ഈ വിശുദ്ധ ഓങ്കയിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്നു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോടു നാം ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും സദാ നിങ്ങളോടു കൂടെ വളർത്തി നിൽക്കുമാറാകട്ടെ.

എന്ന ചർച്ചമാണ്ടു കന്നിമാസം ൨൭.൦.൯-

മൺകാട്ടു പള്ളിയിൽ നിന്നും.

സൂചനകൾ.

ഒരു മരണം.—മലങ്കര മിഷനാരുടെ കുടുംബമായ വാമ്പാക്കുളം കോനാട്ടു കുടുംബത്തിൽ മൂപ്പനും പ്രസിദ്ധനുമായ മിസ്റ്റർ ഇമൻപിള്ള അവർക്കു ഈ മാസം ൨൭.൦.൯- സ്വഭവനത്തുവെച്ചു കത്താവിൽ നിന്നു പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന വിവരം വ്യസനകരവും പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. സുറിയാനിസമുദായത്തിൽ പലപ്രകാരത്തിൽ പ്രസിദ്ധനും സമുദായതല്പരനും ധർമ്മിയും പ്രാപ്തനുമായിരുന്ന ഈ ദൈവത്തിന്റെ വിദ്യാഗം സമുദായത്തിനു പൊതുവിൽ ഒരു വലിയ നഷ്ടമാണെന്നു പറവാൻ സംശയമില്ല. വിശ്വാസികൾ ഇദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഒരു പള്ളിയിൽ കുറുബാന കൊടുക്കുന്ന സമയത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തി നടത്തി കാണുന്നു എന്നും അതു ശരിയാണോ അല്ലയോ എന്നു ഞങ്ങളോ വായനകാരോ അഭിപ്രായം പറയണമെന്നും ഒരു ലേഖകൻ ഏഴുതിയിരിക്കുന്നു. വ. ദി. ശ്രീ. ഗീ വറ്റുഗീസ റമ്പാച്ചൻ അവർക്കു അഭിപ്രായം പറഞ്ഞതായി ലേഖനത്തിൽ തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന സമിതിക്കു ഇനി അഭിപ്രായം ആവശ്യമില്ല. അതിനാൽ ലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യവും കാണുന്നില്ല. നടപടിപിശകിനെക്കുറിച്ച് മേലാവിൽ ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

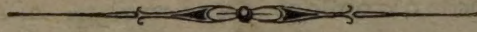
സുറിയാനി സമുദായത്തിലെ ഭിന്നക്ഷീകൾ തമ്മിൽ രാജിപ്പെടേണ്ട ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചും മറ്റും മാന്യനായ ഒരു ഹിന്ദു ഏഴുതിയിരിക്കുന്ന ലേഖനം വേറൊരുഭാഗത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു സഭക്കാർ സർവ്വപ്രധാനങ്ങളായി വിചാരിക്കുന്ന ഉപദേശചാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആസഭയ്ക്കു പുറമെയുള്ള ഒരാൾക്കു എത്ര മഹാ മനസ്സു നായിരുന്നാലും അത്ര നല്ലബോധ്യം വരാവുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു സുറിയാനിസഭയും നവീകരണക്കാരും തമ്മിൽ അഭിപ്രായഭേദമുള്ള ചില ഉപദേശചാരങ്ങൾ കഥയില്ലാത്തവയാണെന്നു നമ്മുടെ ഹിന്ദുലേഖകന്റെ മനസ്സിന് തോന്നിയിരിക്കുന്നതായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു ആത്മതൃപ്തമല്ല. രാജിആലോചന വളരെ നല്ലതുതന്നെ. അതിനായി ഞങ്ങൾ വളരെ ആഗ്രഹികയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ ലേഖകൻ പറയുന്നതുപോലെ രണ്ടോ മൂന്നോ മാന്യന്മാരായ ഹിന്ദുക്കളെ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരാക്കി രാജി ആലോചിക്കുന്നത് അത്ര ശരിയായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. തർക്കവിഷയങ്ങളായ മതവിശ്വാസാചാരങ്ങളുടെ ഗുണലഘുതങ്ങളെയോ ഗുണദോഷങ്ങളെയോ സംബന്ധിച്ചു വിധികൊടുത്തു രാജിയുണ്ടാകാം എന്നു വിചാരിച്ചാൽ അതിലേക്കു ഈ വക വിശ്വാസാചാരങ്ങളുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെയോ ഗുണലഘുതങ്ങളെയോ കുറിച്ച് ഗന്ധമില്ലാത്ത ഹിന്ദുക്കൾ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായിരിക്കു എന്നു പറയുന്നതു അസംബന്ധവും അയുക്തവുമാണെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ ബോധ്യം. മലങ്കര സഭയുടെ പ്രാചീന ഉപദേശചാരങ്ങൾ ഏതെല്ലാം എന്നുള്ള ചരിത്രസംബന്ധമായ തെളിവുകളെ പരിശോധിച്ചു ഒരു വിധി കൊടുക്കാനാണെങ്കിൽ ലേഖകൻ പറയുന്നപ്രകാരമുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരെ വെച്ചു ആലോചന നടത്തുന്നതിൽ ആക്ഷേപമില്ലെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം.

ഞെ ക്രിസ്ത്യാനിസ്ത്രീ ഈഴവസ്ത്രീയോടു തന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ സമീരയെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ വെട്ടിപ്പാലും മുറികയില്ലെന്നു പറഞ്ഞയടൻ ആ ഈഴവസ്ത്രീ ഒരു ആയുധംകൊണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനിസ്ത്രീയുടെ കൈക്കു വെട്ടിമുറിച്ചു. വിശ്വാസത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടായിരിക്കും വെട്ടുകൊണ്ടിടം മുറിഞ്ഞു ധാരാളം രക്തം പോയി കൊണ്ടിരുന്നതു.

൧൯൦൩-നു ഫെബ്രുവരി ൧൮-ാം-നു- ആലുവാ തുക്കുന്നത്തു സിജനാരിയിൽ ക്രൂരമായൊരു യോഗത്തിൽ വായിച്ചു ടി. പള്ളി വക (ഫെബ്രുവരി ൧൮-ാം-നു- മുതൽ ൨൨-ാം-നു- വരെയുള്ള) റിപ്പോർട്ടും തിരക്കും.

ടി. പള്ളിസമാപനയെ പററിയും മറ്റും മുൻ പല അവസരങ്ങളിൽ ഇടവകപ്പത്രിക മുഖാന്തിരം പരസ്യം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെ വന്ദ്യ പിതാകന്മാരും, മാന്യ സഹോദരന്മാരും വായിച്ചറിവാൻ ഇടവന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു തല്പാല വിവരണം മാത്രമെ ഇപ്പോൾ പ്രസമാപിക്കുന്നുള്ളു.

കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ പള്ളിപണിയാലി വിശേഷാൽ പറവാനുള്ളതു പള്ളിയകത്തെ അഴികാലിന്റെയും, മുഖപാരത്തെ കുരിശിന്റെയും പണിയെ സംബന്ധിച്ചാണ്.

അഴികാൽ വകയ്ക്കു, കോട്ടയത്തു താഴത്തങ്ങാടിയിൽ ഏറികാട്ടു കല്ലറയ്ക്കൽ രാ. രാ. ഇ. ഐ. ജോസഫെ അവർകൾ ൨൫ രൂപയും, കുറ്റപ്പാലത്തിൽ രാ. രാ. പടയാടിൽ ഇത്താപ്പിരി അവർകൾ ൫ രൂപയും ദാനം ചെയ്തതിൽ ൨൫ രൂപ ൨ അണ അഴികാൽ പണി വകയ്ക്കും മുഖപാരത്തെ കുരിശു വകയ്ക്കു കോട്ടയം മാർ ദീവന്നാസ്ത്രേസു സിജനാരി ഫെഡ് മാസ്റ്റർ രാ. രാ. കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള ബി. എ. അവർകൾ ൭ രൂപ ദാനം തന്നതു ആ പണി വകയ്ക്കും ചിലവായി. നികി ആ വകയിൽ ൨ രൂപ ൪൪ അണ ബാക്കി ഇരിപ്പുണ്ടു്.

ഇതുകൂടാതെ ഈ പള്ളി ഇടവകകാരൻ രാ. രാ. മാഞ്ഞൂർ പത്രോസു അവർകളുടെ ഭാഗ്യ വെള്ളികൊണ്ടു ഒരു കൂസായും രാ. രാ. പറവൂർ കുളങ്ങര മാത്തു കുഞ്ഞിച്ചെറിയ അവർകൾ ഒരു പീലാസായും, വഴിപാടു വയ്ക്കുകയും, പള്ളികരെ രാ. രാ. ചിറ്റേറത്തു ഇത്താപ്പിരി അവർകൾ വെള്ളികൊണ്ടു ഒരു ധൂപക്കുററിയും, ചകരകടവിൽ മഴുവഞ്ചേരി പറമ്പത്തു രാ. രാ. പീലിപ്പോസു വൈദ്യൻ അവർകൾ ദോറായുടെ പുറത്തു ചെമ്പുകൊണ്ടു ഒരു സ്ലീബായും കൊടിയും വഴിപാടായി വയ്ക്കുമെന്നും അഴിക്കാലികൾ കരിങ്കല്ലുകൊണ്ടു ഒരു നടകല്ലു തേലപ്പിള്ളിൽ രാ. രാ. വറിയു ഇപ്പീരാ അവർകൾ പണി ചെയ്യിച്ചു തന്നുകൊള്ളാമെന്നും വാശാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

വിശേഷിച്ചും സിജനാരികെട്ടിടം സംബന്ധിച്ചുള്ള പണി നടത്തുന്നതിനും മറ്റും ആരെങ്കിലും ഇവിടെ താമസിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ആ ആളിന്റെ ചിലവു വകയ്ക്കു ഏതു വകയിൽനിന്നു പണമെടുക്കേണമെന്നു മുൻ പൊതു യോഗത്തിൽ പറവാൻ ആവശ്യപ്പെടാതിരുന്നതിനാൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. നി. വ. ടി. ശ്രീ. മാർ അത്താനാസ്ത്രോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഇവിടെ താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ സ്വത്തിൽ നിന്നും മറ്റും എല്ലാവരുടെയും ചിലവു കഴിഞ്ഞുകൂടി. എന്നാൽ പുറം മിഥുനം ൨൦-ാം-നു വന്ദ്യപിതാവു ഇവിടെ നിന്നും അകപ്പെടവു പള്ളിയിലേക്കു നീങ്ങുകയും, അതിന്റെ ശേഷം പുറം കുന്നി ൧൮-ാം-നു- വരെ ബു. സഹോദരൻ ഗീവറുഗീസു റമ്പാച്ചൻ അവർകളും ഞാനും ഇവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നുവരെ മുൻപറഞ്ഞവിധത്തിൽ വന്ദ്യപിതാവിന്റെ സ്വത്തിൽനിന്നും മറ്റും ഏന്റെ ചിലവും കൂടി കഴിക്കയും, കുന്നി ൧൮-ാം-നു- ബു. സഹോദരൻ ഗീവറുഗീസു റമ്പാച്ചൻ അവർകൾ സുഖകേട്ടു നിമിത്തം സഫലംവിട്ടുപോയ്ക്കാട്ടു കൂടി ചിലവിനു മാർഗ്ഗമില്ലാതായും പണി മുഴുവൻ ചുമതലയായി നടത്തുന്നതിനു ഞാൻ മാത്രം ശേഷിക്കയും ചെയ്തു. അതു

നിമിത്തം പണികൾക്കും മറ്റും കുഴപ്പങ്ങൾ സംഭവിച്ചു കുമ്മനങ്ങളെ വ്യസനം എന്ന പിടിപെട്ടാതിരുന്നില്ല. ഏകിലും ഒരഭയാർത്ഥിയായിത്തീർന്ന അങ്കമാലി അകത്തു നൂ ജടവകക്കാരുടെ പിടിനെല്ലു മുടകം കൂടാതെ ഉടൻ അയച്ചുതന്നതിനാൽ തൃക്കാല ശമനത്തിനു കാരണമായി. പിന്നീട് നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ അത്താനാസ്യോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ അടുക്കൽനിന്നും അയച്ചുതന്ന ൧൭ രൂപാകൊണ്ടും പോരാതെ വന്നതിനെ കടം വാങ്ങിച്ചും ചിലവു നടത്തി.

അതിനാൽ ചിലവിനു കിട്ടിയ പിടിനെല്ലിന്റേയും, പള്ളിവക വരവിന്റേയും വരവു ചിലവുകൾക്കുള്ള കണക്കു ഇവിടെ പ്രസ്തുതപിതൃക്കളെ നീക്കിപ്പോയിരിക്കുന്നതിനാൽ ആവകയ്ക്കുള്ള വരവു ചിലവുകളുടെ തിരട്ടി ഇതുസഹിതം ഹാജരാക്കിയിരിക്കുന്നു.

മേൽവിവരിച്ച കണക്കിൻപടി എന്റെ കടം നൂറ. രൂപാ ൧൩. അണ ൭. പൈ വീടേണ്ടതു ഏതുപ്രകാരമെന്നു തിരുമേനിയും യോഗവും തീരുമാനിച്ചതു രേണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

എന്നു കൊച്ചുപെരുമ്പുസ് റമ്പാൻ.

പണം വക വരവു.

ഭണ്ഡാരം തുറന്നു വരവു

കുഴികാണം വക വരവു

ബ: ഗീവറുഗീസ റമ്പാച്ചൻ പോയപ്പോൾ തന്നുവരവു നി. വ. ദി. ശ്രീ. ആബ്രഹം മാർ അത്താനാസ്യോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ അടുക്കൽനിന്നും അയച്ചുവരവു

കുന്നക്കുടിപള്ളിയിൽനിന്നും അരിവകയ്ക്കു അയച്ചുവരവു കുന്നംകുളം രാ. പനയ്ക്കൽ പാത്തപ്പൻ അമ്പർകൾ സംഭാവന തന്നുവരവു

കോഴിമണ്ണിൽ രാ. ഏം. വറുഗീസ അപ്പാത്തികരി സംഭാവന അയച്ചുതന്നുവരവു

പസാരം വക വരവു

സാമാനം വിറ്റുവരവു

നടവരവു

ആകെ ഇനം ൧൦-ൽ വരവു

ഇതിൽ ചിലവു.

കോതമ്പു, വീഞ്ഞു, വെളിച്ചെണ്ണ മുതലായവകൾക്കു കപ്പു:ക്കു ശമ്പളം

കരം വകയ്ക്കു

അച്ചന്മാർക്കു കുറുബാന വകയ്ക്കു

കറിസാമാനങ്ങൾക്കു

ക്രൂലി വകയ്ക്കു

അരിവാങ്ങിച്ചു വകയ്ക്കു

കൊല്ലനു ക്രൂലി

അഞ്ചൽ ക്രൂലി

വേലി കെട്ടിച്ചു വകയ്ക്കു

പഞ്ചസാര വെളിച്ചെണ്ണ മുതലായി പലവകയ്ക്കു

ആകെ ഇനം ൧൧-ൽ ചിലവു

ഇതിൽ വരവു കഴിച്ചു കടം

കു.	ണ.	സ.
൫	൧൭	൫
൨	൧൦	൩
൪	൨	൧
൧൭	൧൧	൧൧
൫	൧൧	൧൧
൫	൧൧	൧൧
൨	൧൧	൧൧
൧	൫	൩
൧	൯	൧൦
൨	൩	൯
൪൩	൩	൯
൧൫	൧൩	൧
൫	൧൧	൧
൯	൧൦	൧൦
൨	൧൧	൩
൩൨	൩	൧
൩	൯	൧
൩	൧൨	൧
൩	൯	൧
൨	൪	൩
൫	൨	൧൧
൧൭	൧൨	൫
൧൦൭	൪	൫
൩൦	൧൩	൫